

رەھمەتۇللا جارى

بىزنىڭ باغ

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

责任编辑：阿吉·库图鲁克·卡迪尔
封面设计：艾克拜尔·萨里

ISBN 7-228-05655-8

9 787228 056552 >

I 7-228-05655-8

I.2088 (民文) 定价:6.50元

15
1227
76

图书记载编目(CIP)数据

我们的祖国：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

رەھبەتئۆزگە جارى

ISBN 7-228-02622-8

1. 我... 2. 我... 3. 我... 4. 我... 5. 我... 6. 我... 7. 我... 8. 我... 9. 我... 10. 我...

(中国少数民族语言) W. 1227

中国版本图书馆CIP数据编目(2000)第03317号

بىزنىڭ باغ

封面设计：艾克拜尔·米吉提
责任编辑：阿吉·吉甫
封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

封面文字：维吾尔文、哈萨克文、蒙古文、藏文、

图书在版编目(CIP)数据

我们的花园：维吾尔文/热·加里著. —乌鲁木齐：

新疆人民出版社，2000. 3

ISBN 7—228—05655—8

I. 我… II. 热… III. 诗歌—中国—当代—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV. 1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2000)第 03317 号

责任编辑：阿吉·库图鲁克·卡德尔

封面设计：艾克拜尔·沙力

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码：830001)

新疆新华书店发行

新疆《工人时报》印刷厂印刷

787×1092 毫米 32 开本 4.75 印张

2000 年 5 月第 1 版 2000 年 5 月第 1 次印刷

印数：1—3000

ISBN7—228—05655—8/I. 2088 定价：6.50 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: ھاجى قۇتلۇق قادىرى
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

بىزنىڭ باغ

ئاپتورى: رەھىمتۇللا جارى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1092 × 787م، 1/32، باسما تاۋىقى: 4.75
2000 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 5 - ئاي 1 - بېسىلشى
تراژى: 1-3000
ISBN7-228-05655-8/I. 2088
باھاسى: 6.50 يۈەن

ئۇششۇك تەككەن باغ

ئابدۇقادىر جالالىدىن

70 يېشىدىن ھالقىپ بولغان بۇ بوۋاي بىزگە تېمەن ۋە ساغلام كۆرۈنەتتى، ئۇنىڭ مۈكچەيگەن قامىتى قورۇق بېسىپ كەتكەن چىرايى 20 - ئەسىردىكى قالايمىقانچىلىقلارغا ئۇچىرىغان بەختسىز ئەدىپلىرىمىزگە ئورتاق بولغان تالاي خورلۇق ۋە پىشكەللىكلەردىن ئېنىق دېرەك بېرىپ تۇراتتى. شۇنداقتىمۇ، ئۇنىڭ زېھنى سۈزۈك بولۇپ، جاھاننىڭ يىراق - يېقىنلىرىدىكى چوڭ - كىچىك ئىشلار ئۇنىڭ چوڭقۇر مۇلاھىزىسىدىن خالى بولمايتتى. ئۇنىڭ دىققىتى ئۇنى كۆيە-دۈرگەن، سۆيۈرگەن، ئازاپلىغان تاتلىق ئارمانلارغا ئالاقە-دار ئۇچۇرلارنى تارىخ ۋە بۈگۈننىڭ ۋاراقلىرىدىن تېنىمىسىز ئاقتۇراتتى، ئۇ بۇ ئۇچۇرلارنى ئەقىل ئەگلىگىدە تاسقىغان. سېرى ئۆرتىنەتتى، ئاھ ئۇراتتى، قاغشايتتى...

ئۇنىڭ دەرمانى قېرىغان بولسىمۇ، ئارمانى قېرىمىغان ئىدى. بۇ ئارمان ئۇنىڭ خۇسۇسىي تەلەپلىرىدىن ھالقىغان، خەلقنىڭ ئارمانى بىلەن ھەمئەپەس ئارمان ئىدى، بۇ ھېچ نېمىدىن رەنجىمەيدىغان، ھېچ نېمىدىن نەپرەتلىنمەيدىغان، لېكىن، توققۇزى تەل «ئۆسۈملۈك ئادەملەر» بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بىرخىل بەخت، چۈنكى، ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىنسان.

نىيەتكە خاس مەۋجۇتلۇقىنى باشقىلارغا ئورتاق ھەسرەتلىرى ئارقىلىق كۆرۈپ يېتىدۇ.

ئۇ ئاخىرى ئاغرىپ قاپتۇ، ئۇنىڭ تېمەنلىكىدىن تاپقان كۆڭۈل تەسكىنلىرىمىز يوققا چىقتى. بىز پىشقەدەم ئەدەبىي-نى يوقلاپ بارغاندا، ئۇ پۇتلىرىنى ئالماپ ئوڭدىسىغا ياناتتى. تىۋىشلىرىمىز ئۇنىڭ ئىنچىكە خىيال رىشتىلىرىنى ئۈزدى. ئۇ بىزنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ سالامەتلىكىگە ئىشىنىپ، بىر قىسىم ئەۋزەل ۋاقىتلارنى بىھۈدە ئۆتكۈزۈۋەتكەنلىكىنى، يېزىشقا تېگىشلىك بەزى ئوي-پىكىرلىرىنىڭ بارلىقىنى، ساقىيىپ بالىنىستىن چىققاندىن كېيىن شۇ ئىشلارنى قىلىدىغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. بىز ئۇنىڭ كېسلىنىڭ يامان سۈپەتلىك كېسەل ئىكەنلىكىدىن خەۋەردار بولغاچقا، ئىچىمىز سېرىلدى، بىز «ئاللا سىزگە شىپالىق بېرەر» - دېدۇق. ئۈمىد ئۇنى ئەڭ مۇشە-قەتلىك يىللاردىمۇ ھايات مەنزىلىگە يېتەكلىگەچكە، ئۇ ئەشۇ ئۈمىدىتىن ۋاز كەچمىگەن ئىدى.

كۈندۈزنىڭ سۇس جۇلاسى دېرىزىدىن كىرىپ، ئاپئاق تاملارنىڭ چېھرىنى بىسىرەمجان كۆرسىتەتتى. بىزگە گاھ - گاھ دېمىنى ئېلىپ سۆزلەۋاتقان پىشقەدەم ئەدەبىيىنىڭ قاندىن سىز رەڭگى باشقىلار سوۋغا قىلىپ ئەكىرىگەن گۈل دەستىدە-لەر ھەمدە كىرىلىك، سۇس يېشىل رەڭدىكى تېرىموس، ناۋات رەڭدە سىرلانغان ئورۇندۇقلار بىلەن بىرلەشكەن ھالدا غەش-لىك پەيدا قىلىدىغان دۇغ بۇياققا ئوخشاپ قالاتتى.

شائىر مەلۇم نەشرىياتقا سونغان شېئىرلار توپلىمىنىڭ تېخىچە نەشر قىلىنمىغانلىقىدىن پەرىشان بولۇپ سۆزلىدى.

— كۆڭۈللىرىنى بۇزمىسلا — دېدى ھاجى قۇتلۇق قادىرى — خۇدايىم بويرىسا، توپلاملىرىنى بىز نەشر قىلىدۇمىز.

ھاجى قۇتلۇق قادىرىنىڭ بۇ سۆزى نوقۇل تەسەللىي كۈچىدىنلا دېيىلگەن بولماستىن، يەنە ئەقلىي ئەمگەكنىڭ قەدرىگە نىسبەتەن ۋىجدانى ئىنكاسمۇ بار ئىدى. ئۇ «توپلاملىرى نەشر قىلىنغاندىن كېيىن، ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرىلا» — دەپ قوشۇپ قويدى.

شائىر ياستۇقىنىڭ تېگىدىن بىر كىتابنى چىقاردى — دە، ھاجى قۇتلۇق قادىرىغا ئۇزاتتى ۋە «نۆۋەتتىكى كىتابىمىنىڭ نەشرىدە پايدىلىنارسىز» — دېدى. بىز خوشلاشتۇق. ياتاقتىن چىقىپ 5 — 4 قەدەم مېڭىشىمىزغا، مېنى شائىرنىڭ كېسەللىگە قاراۋاتقان ئوغلى چاقىردى. كەينىمگە يېنىپ ياتاققا كىردىم. شائىر مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ تۇرۇپ: «نەشر قىلىنماقچى بولغان توپلىمىمغا ئىلاۋىنى سىز يازغان بولسىڭىز» — دېدى. «خاتىرجەم بولمىسلا» — دېدىم مەن. يول بويى شۇلارنى ئويلىدىم:

ئەدەبىي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى خەزىنىسىنى بېيىتىش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر كۆرەش قىلدى. ئۇ ئەرەپ، پارس، روس، خەنزۇ تىللىرىدىكى نۇرغۇن يىرىك ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلدى. ناۋائىي، نىزارى، خىزىقىتى قاتارلىق كىلاسسىكىلىرىمىزنىڭ بىباھا ئەسەرلىرى ئۇنىڭ مېھنىتى ئارقىلىق كۆڭلىمىزگە ھىممەت ياغدۇسى چاچتى. دۇنيا ئەدەبىياتىدىكى كاتتا نامايەن شولخوفنىڭ «تىنچ دون» ناملىق مەشھۇر ئەسىرى ئۇيغۇر ئەدەبىياتىغا دەل مۇشۇ قەلەم ساھىبىنىڭ ئىجتىھاتى نەتىجە.

سىدە كىرىپ كەلدى.

شۈبھىسىزكى، «تىنچ دون» زامانىمىزدىكى ئۇيغۇر ياز-
غۇچىلىرى ئۈچۈن ئېسىل بىر مەكتەپكە ئايلاندى يازغۇچىلىق-
رىمىز تارىخىي چىنلىقنىڭ پىروژىدىكى كۈچىنى ئەدەبىيات-
نىڭ خەلق تەقدىرى بىلەن چەمبەرچەس باغلانغان يۇقىرى
سۈپەتلىك ئەدەبىياتىنى «تىنچ دون» ئارقىلىق ئەمىلىي كۆ-
رۈپ يەتتى دەپسەك مۇبالىغە بولمايدۇ. «تىنچ دون» نىڭ
بۈگۈنكى ئۇيغۇر يازغۇچىلىرىنىڭ ئىستېتىك دۇنياسىغا زور
تەسىر كۆرسەتكەنلىكىگە قىل سىغمايدۇ. مانا مۇشۇنىڭ ئۆ-
زىلا رەھىمىتۇللا جارىنىڭ ئەدەبىيلىك سەلتەنەتى ئۈچۈن يېتەر-
لىك. مۇشۇ يەردە قىستۇرۇپ ئۆتۈشنى زۆرۈر تاپىمەنكى،
بىز تېخى ئەدەبىي تەرجىمىنىڭ كاتتا ئەھمىيىتىنى كۆرۈپ
يېتەلمىدۇق نادىر ئەدەبىي تەرجىمە بىر مىللەتنىڭ ئەدەبىي-
تىغا ئىنقىلاب خاراكتىرلىك ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈپلا قال-
ماستىن، بەلكى يەنە ئەشۇ مىللەتنىڭ ئانا تىلىدىكى بەدىئىي
ئىپادىلەش كۈچىنى دۇنياۋى پەللىگە كۆتۈرىدۇ. ئەدەبىي
تەرجىمە مىللىي تىللارنىڭ دوستانىلىققا باي ئولمىپىك مۇ-
سابىقىسىدۇر. مىللىي تىل مۇشۇ مۇسابىقىگە قاتنىشىش
ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قۇدرىتىنى ئاشۇرىدۇ. بىز ئەدەبىي تەر-
جىمانلىرىمىزنى بەدىئىي ئەدەبىيات ئوبزورچىلىقىمىزنىڭ دا-
ئىرىسىگە جىددىي كىرگۈزۈشىمىز كېرەك.

رەھىمىتۇللا جارى كۆپ تىللىق ئەدەبىي تەرجىمان ۋە
شائىر. ئۇ 20 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىكى ئەدەبىي-
تىمىزنىڭ شاھىدى ۋە پائال ئىشتىراكچىسى، ئۇيغۇر ئەدەبى-
ياتىنىڭ بۈگۈنكى تارىخقا ئۆلىنىشىدا چەكلىك نەچچە ئون

ئەدەبىيلىرىمىز قاتارى ئۈنىمىگىمۇ بىر كىشىلىك قان - تەرى بار. تالاي زامان شائىرلىرىنىڭ كىتابلىرى بىمالال نەشر قىلىنغان يەردە، ئۇنىڭ شېئىر توپلىمى ئاللىبۇرۇن نەشر قىلىنىپ بولۇشى كېرەك ئىدى. مانا، مەرھۇمنىڭ قەبرىسىنى گىياھلار بېسىپ بولدى، ئۇ نەشر قىلىنغان توپلىمىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشىگە مۇيەسسەر بولالمىدى. شائىر ئەرەپ مۇتەپەككۇرى ئەللامە زەمەخشەرىيىنىڭ «نەۋابىغۇل - كەلەم» («جۇشقۇن سۆزلەر») ناملىق ئەسىرىنى تەرجىمە قىلغان ئىدى. مەزكۇر ئەسەردىكى مۇنداق بىر سۆز ئېسىمىدىن كەچتى: «ئۆتكەن زامانلاردا ئىلىم - پەزىلەت ئىگىلىرى پادىشاھلاردىن ئېغىرلىقى ئۆزى بىلەن تەڭ ئالتۇنلارنى ھەدىيە ئالاتتى. ئەمما، زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئالىملارنىڭ قەدىر - قىممىتى ئازىيىپ، ئىت - مۈشۈكلەر ئۇلاردىن ئۈستۈن بولۇپ قالدى» .

رەھمەتۇللا ئەپەندى ھاجى قۇتلۇق قادىرغا بەرگەن ھېلىقى كىتاب ئۆزىنىڭ «قەلب سۆزى» ناملىق تۇنجى شېئىرلار توپلىمى ئىدى. ئىلاۋە يېزىش يۈزىسىدىن كىتابنى كۆرۈپ چىققىم ۋە ھەيرانلىق بىلەن شۇنى بايقىدىم:

شائىرنىڭ شېئىرىيەت ۋىژدانىغا خىلاپ ھالدا تەۋرەتكەن قەلەملىرىمۇ خېلى بار ئىكەن، ئۇ بۇلارنى رەھىمسىزلىك بىلەن سىزىپ تاشلاپتۇ. خاتالىقنى تۈزۈتۈش بىرگەپ، ئۇنى تونۇپ يېتىشنىڭ ئۆزىمۇ باشقا گەپ. خاتالىقنى تونۇش ھالال ئەقىدىنى، تۈزۈتۈش بولسا جاسارەتنى تەلەپ قىلىدۇ. كېسەل ئازابىدا ياتقان شائىر ئۆزىنى ھالال ئەقىدىنىڭ قىيىن - قىستاقلىرىغا تاپشۇرۇپ، ئۆتمۈشتىكى يەڭگىلەتكە قەلەم

ئىزلىرىغا دادىل سوت ئاچالغان. شائىر ۋە شائىرنىڭ زامان-
داشلىرى باشتىن كەچۈرگەن دەۋر كىشىلەرگە نېمىلەرنى دى-
گۈزمىدى، نېمىلەرنى يىگۈزمىدى؟ زامان بىزنىڭ ئەدىپلە-
رىمىزگە زامانغا لايىق زۇۋانسىزلىقنى تاڭدى، ئۇ گويا
يېڭى بىر ئەنئەنىگە ئايلىنىپ، بىزدە مەخسۇس كالىندار
ئەدەبىياتى بارلىققا كەلدى. لېكىن، تارىخ ئەخمەق ئەمەستە!
تارىخ ئۆزىنىڭ ھەقىقەت رەمىزىنى ئاقىللارغا يوشۇرۇن ئىما
بىلەن كۆرسۈتۈپ، بىر مەزگىللەردىن كېيىن ئاشكارىلايدۇ.
نەتىجىدە، بولۇپ ئۆتكەن يۈزەكى ئىشلار ناھايىتى كۈلكىلىك
بولۇپ چىقىدۇ. ئەدىپ رەھىمتۇللار جارى باقى دۇنيانىڭ
بوسۇغىسىنىڭ يېقىن كەلگەندە، ئۆمۈر ئىزلىرىنىڭ ئەستە-
يىدىل سەپ سېلىپ، خاتا باسقان قەدەملىرىنى ھېس قىلىش
بەختىگە مۇيەسسەر بولالىغان، راستىنى ئېيتقاندا، بۇمۇ بىر
ئامەت، بۇنداق ئامەتكە ھەممە ئادەم ئېرىشەلمىگەن ئەمەس،
ئۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۆزگىچە تۇيغۇنلۇق، ھەقىقەتكە نىسبەتەن
ئاشىنالىق كېرەك بولىدۇ.

20 - ئەسىر ئېزىقىش ۋە تەمتىرەش كۆپ بولغان
ئەسىر. ئەگەر ئازغانلارنى تىلغا ئېلىشىغا توغرا كەلسە،
بىزدە ئەدىپلەرمۇ بىر - بىرىنىڭ ئىزىنى بېسىپ تەكرار -
تەكرار ئازغان نىجاسەت ۋە سېسىقچىلىق بىلەن تولغان
مۇھىتقا سىڭىپ كەتمەيدىغان چىڭ تاهارەت ئاز بولسا كېرەك.
بىر چاغلاردا ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ئەپەندىنىڭ بىز ياشلارغا
تەۋسىيە قىلىپ شۇنداق دېگىنى ئېسىمدە: «ساھىبى ئەلەم-
لەرنى يەڭگىللىك بىلەن ماختىماڭلار، قەلەم ئۇلار ئۈچۈن
مەھكۇم بولۇپ قالمىسۇن، بۇ خۇسۇستا مېنىڭمۇ ئاچچىق

ساۋاقليرىم بار»

توغرا سۆز ئادەمنى ئېزىز ۋە مۇكەررەم قىلدى. سۆزى
لەرنى بۇلغاش، سۆزلەرنىڭ كۆرسىنى چۈشۈرۈش بىر قە-
ۋىمنى قەدىرسىزلىككە ئېلىپ بارىدىغان خەتەرلىك يول شې-
ئىرى تىل، تىل مۇنارىنىڭ ئۈستىدە نۇر چېچىپ تۇرىدىغان
گۆھەر شائىرلار بۇ گۆھەرنى جىن - ئالۋاستىلارنىڭ قەستىدە-
دىن مۇھاپىزەت قىلىدىغان پىدائىلادۇر.

شائىر رەھمىتۇللا جارىنىڭ «قەلب سۆزى» ناملىق
شېئىرلار توپلىمىغا قارىسام، تۆۋەندىكى مىسرالارنىڭ يېنىغا
ئاپتورنىڭ ئۆزى قىزىل قەلەم بىلەن سىزىپ، ئالاھىدە بەلگە
قىلىپ قويۇپتۇ. مەن بۇ مىسرالارنى شائىرنىڭ ھەقىقىي
قەلب سۆزى دەپ قارىدىم:

لېكىن، بۇ ھايات بىزدە مەناسىز،
كۈنلەر ئۆتمەكتە، ئۇپۇق زىياسىز.
بىلمەيمەن، نىچۈن زامان ۋاپاسىز،
خەلقىم بارىدۇ، ھەنۇز داۋاسىز.
بۇ ۋەتەن بولىمىش خەستە ئۇچىقى.

شېئىر ئۆزىنى بايقاش سەنئىتى لېكىن، بۇ بايقاشنىڭ تېگىدە
قانداق ئازابلار بار، بۇنى پەقەت شائىرنىڭ ئۆزىلا بىلىدۇ.

مۇندەرىجە

1	 دوستۇمنىڭ خاتىرە دەپتىرىگە يېزىلغان نەزمە
3	 بىزنىڭ باغ
5	 غا
7	 دىققەت قىلىڭ
9	 كۆرمىدىم
11	 ۋاقىت ۋە ئۆمۈر
13	 قەدىمىڭ قۇتلۇق سېنىڭ
15	 ۋەتەن يولىدا
17	 يېڭىلىمەس غايە
19	 كاشغەر
21	 تەڭشەلمىگەن جاھان
23	 سىڭلىمغا
25	 ياش سەنئەتچىلەرگە
27	 يىللارغا سوئال
29	 ئۇيغىنىڭ!
30	 ئىشلەشنىڭ چېغى
32	 سوغاق
34	 ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن
37	 پۇشايمان ئوتىدا يانمىدىن ھامان
39	 باھار ھەققىدە غەزەل
41	 ئۇلۇغ ۋەتىنىمگە

43	دېھقان قىزى
45	ئوت يۈرەك شائىر
47	قەشقەر
49	بۆلبۈل قايتا سايرىدى
51	ئوغلۇمغا
53	ۋەتەنگە
55	شائىر نېمىشېھىتقا
57	ئۇلۇغ توي
59	بىز كۆرۈشكەن چاغ ھامان ئېسىمدە
62	خەلقنىڭ شۆھرىتى
64	بېغىمغا قىل قەدەم تەشرىپ
66	شائىرە سىڭلىمغا
67	قەلىمىم
69	قەلىمىگە
71	شىمالغا سەپەر
73	بوستانلىق شەھەر
75	شان - شەرەپ كىمىنىڭ؟
77	ئافرىقا سەگەك
79	بىر كېلىپ مېھمان بۇلۇڭ
81	پۇرسەتنى كەتكۈزسەك خاتا
83	قارماي
85	جەرەنبۇلاق
87	سايرام
88	كەڭساي
89	گۈزەل ئىلى
92	مەقبەرە ئالدىدا

95	 مۇشائىرە
97	 ئارا ئۆستەڭ
99	 كۈنەستە بايرام
101	 نىلقا
104	 سېغىنىپ كەلدىم
106	 مۇئەللىم
107	 شائىرنىڭ خاتىرىسىگە
109	 تىيىپجان ئېلىوپقا
111	 ئەلۋىدا شائىر
113	 ئانا تىلى
115	 ئالتۇن كۈز
117	 مەرھابا، نۇرۇز!
119	 تۈگىمەس ئالقىش ساڭا
120	 لۇتپۇللا مۇتەللىپ تەۋەللۇدىنىڭ خاتىرىسىگە
122	 بولما
123	 يېڭى يىلغا
125	 لۈكچۈنگە مەدھىيە
127	 قالمىدى
129	 يۈرەك سۆزى
131	 ياخشى نامى باقىي قالدى جاھاندا
133	 رۇبائىيلار
137	 كۆڭلۈمدە قالماس ئارمىنىم

دوستۇمنىڭ خاتىرە دەپتىرىگە يېزىلغان نەزمە

ئالدىم قەلەمنى، ئەيلەپ جاسارەت،
دوستلۇق ھەققىدە باشلاي ھېكايەت.

مەن بىر ھەۋەسكار، نەزمەمدە تەم يوق،
دىل رىشتىسىگە بولسۇن كاپالەت.

سەن بەردىڭ ئىلھام، روھلاندۇ كۆڭلۈم،
بۇ ئىلتىپاتتىن شادىمەن ناھايەت.

بىر ئىزگۈ ھەۋەس شەيداسى بولدۇم،
قەلبىمدە پەيدا ئوتلۇق ھارارەت.

دوستىسىز ھاياتنىڭ مەناسى يوقتۇر،
دوستىسىز بېغىڭدا كۆڭۈلىسىز ھالەت.

دوستلار سۆھبىتى دىللارغا ئارام،
دوستلار بەزمىسى كۆڭۈلگە راھەت.

كۆپ بولسا ماللىق، سەرپ ئەت، ئايانما،
دوستلار ئۈچۈن سەن سالغىن ئىمارەت.

چىن دوستنى ئىزلە، ۋاپانى كۆزلە،
بىر كۈن تاپارسەن، چەكسەڭ رىيازەت.

كۈن چۈشسە باشقا، چىن دوست مەدەتكار،
قايغۇرما قىلچە، بولما خىجالەت.

كۆپ بولسا دوستۇڭ، ئاۋات بوسۇغاڭ،
دوستلار كۆپەيسە، جاھان پاراغەت.

بەس قىلدى جارى سۆزنى شۇ يەردە،
ھەر جايدا بولساڭ، بولغىن سالامەت.

1945 - يىل، ماي، قەشقەر.

بىزنىڭ باغ

يەر يۈزىگە داڭقى كەتكەن ئەڭ گۈزەل بىزنىڭ بۇ باغ،
قوينىدۇر ئالتۇن قۇياشلىق، ھۆسنى گۈلزار ھەممە چاغ.

خۇددى جەننەتتۇر ھاۋاسى، مىسلى كەۋسەر سۈلىرى،
بۇندا بوي سوزغان پەلەككە نامى مەشھۇر تەڭرى تاغ.

ياپ - يېشىل يايلاقلىرىدا ئاق بۇلۇتتەك قويللىرى،
پاقىراپ توپ - توپ بولۇپ ئويناپ يۈرەر يىلقا - ئۇلاغ.

كەڭ دالا، چەكسىز ئېتىزدا يەلپۈنەر ئالتۇن باشاق،
مۆجىزاتتەك يەردە خامان قەد كۆتەرگەن مىسلى تاغ.

زوق بېغىشلار شاختىكى ئۆرۈك، ئۈزۈم، ئەنجۈر، ئانار،
شەربىتى تىلنى يارار، گويا ھەسەل، گوياكى ياغ.

رەڭمۇ - رەڭ، قات - قات ئېچىلغان گۈللىرى ھەيھات
گۈزەل،

ئەتىردەك خوشبۇي ھىدىدىن مەست بولۇر دەرھال دىماغ.

خۇش ناۋا ئەيلەپ سەھەردىلەكەش دەرەخلەر ئۈستىدە،
سازچى قۇشلار گۈلگە ئېيتار: «تۈر، ئېچىل، بۇ ۋەسلى
چاغ!»

باغىمىزنىڭ خىسلىتىنى يازسا - يازسا تۈگىمەس،
شۇ سەۋەپتىن قىلدى جارى ئازغىنا تەئىرىپى باغ.

1946 - يىل يانۋار، قەشقەر.

.....غا

قاچانكى ساڭا جانان كوچاڭدا مەن دۇچار بولدۇم،
كۆرۈپ ئايدەك جامالىڭنى بۆلەكچە بىقارار بولدۇم.

بۇ ئىشقا بازاردا سەندەك گۈزەلنى كۆرمىدىم ھەرگىز،
شۇڭا ۋەسلىڭگە دەرھاللا جېنىمدىن خېرىدار بولدۇم.

ئەگەرچە بولسىمۇ دۇنيادا كۆپ مەھبۇبى جانانلار،
ئۇلارنى قىلىمىدىم مەنزور، ساڭا جاننى ئاتار بولدۇم.

كېچە - كۈندۈز خىيالىمدىن، نىگارم، ھەرگىز كەتمەي-
سەن،

سېنىڭ ئىشقىڭدا ئۆرتەندىم يەنە ھەم دىلىپكار بولدۇم.

ماڭا تەلەي ئەمەسمۇ سەن كەبى جاناننى يار تۇتماق؟
سېنى دەپ ھەر زامان، ئەي گۈل، ئەزىز جاندىن كېچەر
بولدۇم.

مالامەت قىلىسىمۇ مەيلى، كۆرەلمەي مېنى ئەغيارلار،
بوسۇغاڭغا يۈزۈم ھەردەم سۈرۈتمەككە بىئار بولدۇم.

نە بولغاي بىر نەزەر سالىڭ، ماڭا رەھمىڭنى كەم قىلماي،
بېسىپ تاشقا بۇ باغرىمنى يولۇڭغا ئىنتىزار بولدۇم.

ماڭا لۇتپۇڭنى كەم ئەيلەپ، قىزارتىپ قويما سەن ھەرگىز،
ھامان ئەغيار ئالدىدا خىجىل، بىئىتىۋار بولدۇم.

بولۇپ ساقى چىمەن ئىچىدە قەدەھنى دەمبەدەم تۇتقىن،
مەيىڭگە لەۋلىرىم تەشنا، ئەجەبمۇ بەدخۇمار بولدۇم.

نىگارم، خەستە جارىغا ۋىسالىڭدىن داۋا ئەيلە،
تېنىمدە قالمىدى دەرمان، پىراقىڭدا بىمار بولدۇم.

1946 - يىل فېۋرال، قەشقەر.

دققەت قىلىڭ

دوستلىرىم، ھەر ئىشتا سىز دققەت قىلىڭ،
ياخشى ئىشنى دىلدە سىز نىيەت قىلىڭ.

ئەسكى ئادەت ھەم يامان خۇلقىتىن قېچىپ،
ياخشى خۇلقنى ھەر زامان ئادەت قىلىڭ.

ئەلنى سۆيمەكتۇر گۈزەل خۇلقنىڭ بىرى،
قايدا بولسا ئەل ئۈچۈن خىزمەت قىلىڭ.

سىز ئۈچۈن چەككەن جاپا ئاتا - ئانا،
كۆڭلىنى خۇشئۇد قىلىپ ھۆرمەت قىلىڭ!

يۇرتىڭىزنى گۈللىتىشكە ھەر زامان،
تەر تۆكۈپ، ھەر كەسىپ بىلەن مېھنەت قىلىڭ.

ئاتىۋانلارغا ھامان ئەيلەپ مەدەت،
كۆڭلىنى شاد ئەيلەپ شەپقەت قىلىڭ.

ساقلىڭىز ئەدەب ئۇلۇغلار ئالدىدا،
چوڭچىلىققا ئوت ئېچىڭ، غەيرەت قىلىڭ.

ياخشىلارنى دوست تۇتۇڭ، قەدرىن بىلىپ،
چىن ساداقەت ئەھلىگە ئۈلپەت قىلىڭ.

ياخشى ئىش ھاسىل بولۇر سۆھبەت بىلەن،
ھەر زامان چوڭلار بىلەن سۆھبەت قىلىڭ.

ئۆگىنىڭ ھەم ئۆگىنىش ھىممەت بىلەن،
ئۆگىنىشكە بارچىنى دەۋەت قىلىڭ.

تىلنى سىز بىھۆدە سۆزدىن ئاسرىبان،
دۇرغا ئوخشاش سۆزنى سىز قىممەت قىلىڭ.

جارى ئەيلەڭ ئىقتىدارنى سەھنىدە،
ئۈنچە - مەرۋايىت كەبى سەنئەت قىلىڭ.

1946 - يىل ئاپرېل، قەشقەر.

كۆرمىدىم

ئەي پەلەك نە قىلمىشىڭ سەندىن سائادەت كۆرمىدىم،
باشمە سالىدىڭ بالالار، بىرمۇ راھەت كۆرمىدىم.

تەلىمىنى ئەيلىدىڭ كاج، كۆڭلىمنى غەمكىن قىلىپ،
دەھرىدىن شاتلانغىدەك زەررە قانائەت كۆرمىدىم.

ئىچمىدىم بىر قەترە تۇرمۇش جامىدىن شەربەت تۈزۈك،
ئۆتتى كۈن غەم - غۇسسە بىرلە، قىلچە لەززەت كۆرمىدىم.

داد - پەرياد، ئەي پەلەك، بىدادلىغىڭدىن ئاھكىم،
باغ ئىچىدە خۇش پۇراقلىق گۈل نازاكەت كۆرمىدىم.

ياخشىلىق قىلسام بىراۋغا، ئۇ ماڭا بولدى يامان،
ھەر قاچاندا ياخشىلىقتىن بىر ئالامەت كۆرمىدىم.

بار ئىدى ئاۋۋالدا بىزدە چىن ئىناقلىق ھەم ۋاپا،
ئەمدى دوستلار سۆزلىرىدە چىن ساداقەت كۆرمىدىم.

بۇ جاھالەت دەستىدىن خارلىقتا قالدۇق بىز بۈگۈن،
مەن پەلەكنىڭ ئىشلىرىدە ھېچ ئادالەت كۆرمىدىم.

ئۆتكۈزۈپمەن كۆپ ۋاقىتنى مەنىسىز غەپلەت بىلەن،
ۋاي ئىست! ... ئۇندىن يامانراق ئەسكى ئىللەت كۆرمىد-
دىم.

1946 - يىل دېكابىر، ئۈرۈمچى.

ۋاقىت ۋە ئۆمۈر

قۇلىقىمغا ھەردەم چىكىلداپ،
سائەت تاۋۇشى ئاڭلىنار ئىدى.
توختىماستىن مىلى پىرىلداپ،
دەمبەدەم ئۇ ئايلىنار ئىدى.

ياسىلار مەنۇت - سائەتتىن كۈن،
«ۋاقىت ئىكەن بەك ئالدىراڭغۇ»^①
تۇيۇلار ماڭا، ھەر كۈن تاڭ ئېتىپ،
بىردەمدىلا چۈشەر قاراڭغۇ.

ئۆمۈر ئۆتەر مۇنىڭ سىڭارى،
ئىنسان قالدۇ پەقەت تۇيماي.
خازان بولۇر ياشلىق باھارى،
يىللار ئاخىر ئېلىپ كېتەر قويماي.

ئۆتتى شۇنداق چەكسىز ئەسىرلەر،
كارۋاندەك تىزىلىشىپ بىر - بىر.

① قوش تىرناق ئىچىدىكى مىسرايلار شائىر ل. مۇتەللىپتىن ئىقتىباس

كەتتى قانچە باھادىر ئەرلەر،
ئۆلۈمگە قىلالماي ھېچبىر تەدبىر.

لېكىن باش ئەگمەس يىللارغا ئىنسان،
ئۆتسە - ئۆتسۈن قىلمايدۇ پەرۋا،
ئىنسان ئىلكىدە بولۇر ھەر ئان،
كۈرەش، ئىجاد دائىم ئاڭغا ھەمراھ.

تىرىك قالىدۇ ياخشىلار شۇڭا،
تۇتقاندىمۇ ئەجەلنىڭ دامى.
«ئىجادچىلار ئۆلمەيدۇ ئەسلا»
قالار ئۇلارنىڭ ياخشى نامى.

يىللار! ئۆتمۈشنى ھەردەم ئەسلەپ،
يادىدىن چىقارماي تۇرارمەن.
ياخشىلار ئىزىنى دەسسەپ،
مەنمۇ كۈرەش ئېلىپ بارارمەن.

1947 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى.

قەدىمىڭ قۇتلۇق سېنىڭ

ئۆھ، بۈگۈن بايرام ئىكەن، ئۈستۈڭدە باشقا خىلىتىڭ^①
خوپ ياراشقان سەرۋىدەك قەدىمىڭ دىلبەر زىنىتىڭ.

بۇ گۈزەللىك بۇ لاتاپەت ئەيلىدى مەپتۇن مېنى،
قىلدى ئاپتاپنى خىجىل بۇ نۇر جامال، بۇ تەلىتىڭ^②

تۈن ۋە كۈن ئىشىگىڭدە يۈردۈم، چىقىسا دەپ يارىم سېنى،
چىقتىڭۇ جانىمغا ئاتەش سالىدى زىبا قامىتىڭ.

ئاي يۈزۈڭگە ئاشىقانه بىر نەزەر تاشلاپ ئىدىم،
قاشلىرىڭ ئوق ئاتتى دەرھال، قىلچە يوقكەن شەپقىتىڭ.

مەيلى قىينا، مەيلى كۆيدۈر، قەدىمىڭ قۇتلۇق سېنىڭ،
ھەممىدىن دىشۋار ماڭا كۆيدۈرسە ھىجرىڭ، پۇرقىتىڭ.

① خىلىت - كىيىم مەنىسىدە.
② تەلىت - يۈز، چىراي، تەلىت.

خالىساڭ، جانۇ - تېنىمنى سەن ئۈچۈن ئەيلەي نىسار،
كۆتىرەي يۈكۈڭنى ھەردەم، بولسا تاپشۇر خىزمىتىڭ.

مەن ھېسابلار مەن ئۆزۈمنى بەختلىك دەپ ئۇشبۇ ئان،
گەر مۇيەسسەر بولسا، دىلبەر، باغ ئىچىدە سۆھبىتىڭ.

يار، ساڭا كۆڭلۈمنى بەردىم، يۈزلىرىمدىن بىل بۇنى،
شادىمان قىل بىر سوراپ ھالىمنى، بولسا پۇرسىتىڭ.

1947 - يىل، مارت، ئۈرۈمچى.

ۋەتەن يولىدا^①

ۋەتەندە ئاتسا ھۆرلۈك تالڭ، كۆڭۈلنى شاد قىلىمىز.
ۋەتەن مۇھەببىتىنى جان ئىچىدە ياد قىلىمىز.

ۋەتەن دېسە بېرىمىز مالۇ - جانىمىز ئايىماي،
ۋەتەن يولىدا كۆكرەكنى مىسلى پۇلات قىلىمىز.

زامانغا بىز نەزەر سالىساق، ئىستىقبالىمىز پارلاق،
كۆڭۈلنى بىغۇبار ئەيلەپ، غەمدىن ئازاد قىلىمىز.

ئېغىر مۇشەققەت بىلەن كۈرەش قىلىپ داۋان ئاشتۇق،
نشانغا يەتمەك ئۈچۈن يەنە ئىجتىھاد قىلىمىز.

كېلەر زەپەر - غەلىبە بىرلىك - ئىتتىپاقلىق،
كۈرەش سېپىنى قۇرغاندەك مەھكەم بۇنى ياد قىلىمىز.

① ئۈچ ۋىلايەت رەھبىرى ئەمەتجان قاسىمىنىڭ ئەينى چاغدىكى بىر نۇتقىنى قوللاپ يېزىلغان.

بۇ كۈندە ھەر خىل ئىغۋالار قۇلاققا زادى ياقمايدۇ،
ھىلىگەرلەر پىلاننى تېزدىن بەرباد قىلىمىز.

يوقالسۇن مەڭگۈ تەڭسىزلىك، ئورنىسۇن باراۋەرلىك!
خەلقىمىزنىڭ ھۆرلۈكىنى ئالىي مۇراد قىلىمىز.

1947 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

يېڭىلىمەس غايە

(شائىر لۈتپۇللا مۇتەللىپنىڭ «تىڭرىقماي مەن» ناملىق شېئىرىغا تەقلىد)

يېڭىلىمەسكە ئۈمىدىم زور، بېشىمغا ھەر بالا كەلسۇن،
تۇرارمەن قەتئىي مەيداندا، قېلىچ - شەمشەر ماڭا كەلسۇن.

تۇغۇلدۇم مەن بۇ دۇنياغا، مېنى قەيت قىلدى بىر مەھبۇب،
كۆيەر مەن ئىشقى ئوتى ئىچرە، جاپا ياكى ۋاپا كەلسۇن.

تەبىئىي، ساپ بۇ روھىمنى قىلالماس ھېچ كىشى تەبىدىل^①
بۇزالماس ئېتىقادىمنى تۈمەن كۈلپەت - جاپا كەلسۇن.

چىقىپ مەن بىر كۈنى ناگاھ، مۇشەققەت يولغا بەل باغلاپ،
بۇ يولدىن زادى يانماسەن، زەھەرلىك ئەجدىھا كەلسۇن.

ئۇياتتۇر ئەمدى سۇلدۇرسام بېغىمدا ياشنىغان گۈلنى،
خازان قىلماسەن باغىمنى، سوغاق - جۇتلار ئاڭا كەلسۇن.

① تەبىدىل - ئۆزگەرتىش مەنىسىدە.

قىلارسىز ئەي ھەسەتخورلار ماڭا ھەر قىسما بوھتاننى،
نە تەسىر بۇ ۋۇجۇدۇمغا، تۈگەتمەس ئىختىرا^① كەلسۇن.

ۋەتەن، خەلق بەختىنى كۈيلەش، مېنىڭچە، زور شەرەپلىك
ئىش،

مۇرادىم ئوپ - ئوچۇق تۇرسا، ماڭا قانداق گۇناھ كەلسۇن؟

ئەجەپ مەس ئىزلىرىم قالسا، قۇياشتەك يالتىراپ ئۆچمەي،
غېرىپ جىسمىم يېمەس قايغۇ، ئەجەل مەندىن قازا كەلسۇن.

1947 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

① ئىختىرا - تۆھمەت مەنىسىدە.

① كاشغەر

بۇ گۈلىستان يۇرتىمىزدا لالە زاردۇر كاشغەر،
ئۆلكىمىزدە خۇش ھاۋالىق بىر دىياردۇر كاشغەر.

كاشغەر دەپ نامى چىقسا بىلىمەين قالماي كىشى،
«ئەڭ ئەزىز، مەشھۇر شەھەر» دەپ نامىداردۇر كاشغەر.

تۇپرىقى زەر، تېشى گۆھەر، خۇددى ياقۇت تاغلىرى،
باغلىرى جەننەتكە ئوخشاش مېۋىزاردۇر كاشغەر.

تىل يارار ئەنجۈر - ئانارى، ئۈزۈمدۈر پۇر باھا،
قوغۇنى دەرەتكە شىپا - تەنگە ماداردۇر كاشغەر.

تۆت تەرەپ گۈلزار، چىمەن باغ، رەڭمۇ - رەڭدۇر گۈللە-
رى.

ياپ - يېشىل قوينى ئۇنىڭ، دائىم باھاردۇر كاشغەر.

① ئازاتلىققا قەدەر قەشقەرنىڭ ئىسمى يازما تىلدا «كاشغەر» دەپ ئاتىلىپ كەلگەن.
بۇ شەھىرنىڭ ۋەزنى ئېتىۋارى بىلەن ئۆز ۋاقتىدا يېزىلغان تەلەپپۇزى ساقلاپ قېلىندى.

مەرىپەت ھەم ئىلمۇ - پەننىڭ گۈلشەندۈر ئەسلىدىن،
تۆھپىسى ئىنسانىيەتكە ئاشكارىدۇر كاشغەر.

«لۇغەتتىن تۈرك» ساھىبى مەھمۇد ئاتالدى كاشغەرى،
يۈسۈپ خاس ھاجىب بىلەن ھەم ئىپتىخاردۇر كاشغەر.

قىسقا قىلدىم مەن تېخى، قىلماي ئۇزۇن تەۋسىيىنى،
قانچە يازسام مەن بۇ ھەقتە شۇنچە باردۇر كاشغەر.

تەلىيم بارىكى، تۇغۇلدۇم شۇ شەھەرنىڭ قوينىدا،
تۈن ۋە كۈن كۆڭلۈم تۆرىدە بەر قاراردۇر كاشغەر.

1947 - يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

تەڭشەلمىگەن جاھان

جاھاندا ئەڭ ئۇلۇغدۇر ئادىمىزات،
يارالمىشتۇر ئەزىز ھەم زاتى ئالىي.

ئۇنىڭغا بويسۇنار ھەردەم تەبىئەت،
بۈيۈكتۇر قۇدرىتى، يۈكسەك كامالى.

ئادەم قىلغاننى بىلمەس باشقا ھايۋان،
بۇلالماس كەمچىلىكتىن ئەمما خالى.

لېكىن ئوخشاش ئەمەس تۇرمۇشتا ئىنسان،
بۆلەك ھەر قايسىسىنىڭ پىكرى - خىيالى.

بىرى ئالىم، بىرى كاسىپ، ھۆنەرمەند،
بىرى دېھقان، بىرى مۆمىن زىيالىي.

بىرى ساھىپ پاراسەت ھەم ئەقىللىق،
ئۇنىڭ قىلغان ئىشى قىممەت باھالى.

بىرى سەتتۇر، لېكىن ئەخلاقى ياخشى،
گۈزەلدۇر بىرسىنىڭ ھۆسنى - جامالى.

بىرى ئىشان ئۆزىنى «پىر» ئاتايدۇ،
ئىشەكتىن پەرقى يوق ھايۋان مىسالى.

بىرىدۇر نەپسى تويماس ئاچكۆز موللا،
ئۇنىڭ سەرمايىسى: سەللە، ساقالى.

سائادەتتە ھامان جاھىل - نادانلار،
زىيالىنىڭ ئېغىر ھەر ئاندا ھالى.

بىرى ئۆز ئەمگىكىدىن بەھىر ئالالماس،
ھېسابسىزدۇر بىرىنىڭ مۈلكى مالى.

قاچاندا بولغۇسى تەڭلىك - مۇساۋات؟
بۇ خىل تۇرمۇش ئىكەن راھەت - جاپالى.

1947 - يىل سىنتەبىر، ئۈرۈمچى.

سىڭلىمغا

يۈزۈڭنى بىر ئېچىپ كۆرسەت، جامالىڭ ئاپتاپ ئەيلەپ،
نىچۈن ئاچماس سەن، ئەي مەھبۇب، يۈزۈڭگە سەن نىقاپ
ئەيلەپ.

سېنى قۇللۇقتا خار قىلغان قاراڭغۇ تۈنلىرىڭ ئۆتتى،
نەسىپ دەپ شۇل قارا تەقدىر، تۇرامسەن ئىجتىناپ ئەيلەپ①

قاراڭغۇ، كۈن نۇرى چۈشمەس جەھەننەم ئۆيدە قان يۇتتىڭ،
سېنى بۇ يولغا سالدىلەر جاھىل موللا «ساۋاپ» ئەيلەپ.

ھاياتلىقتا كۆرۈپ ئۆتتۈڭ قاراڭغۇ گۆر ئازابىنى،
بېشىڭدىن كەتمىدى قايغۇ، ۋۇجۇدۇڭنى خاراب ئەيلەپ.

گۈزەل، ياش غۇنچىدەك باشىڭ باھارسىز ياشنىماي سۇلدى،
باھارنى سەن كۈتەر ئەردىڭ، يۈرەك - باغرىڭ كاۋاپ ئەي-
لەپ.

① ئىجتىناپ - كىشىدىن ئۆزىنى قاپچۇرۇش مەنىسىدە.

يۈزۈڭ، باشىڭ، تىلىڭ بىرلە پۈتۈنلەي سەتىلەنگەنتى،^①
سېنى ئەزدۇق، ئۇرۇپ بوغدۇق، رەھىمسىز كۆپ ئازاب
ئەيلەپ.

كەچۈرگىل سەن كەرەم بىرلەن، ئۈنۈت، قوي، ئەمدى ئەس-
لەنمە،
تامام بولسام، ئۇنى مەن يۈز كىتاب ئەيلەپ.

بۇ مەۋسۇمنى غەنىمەت بىل، يۈزۈڭ ئاچ، شاد - خۇرام
بول،
سېنى كۈتتۈم، ئەزىز سىڭلىم، بۇ دەم ئۇشبۇ خىتاب ئەي-
لەپ.

1947 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

① سەتىلەنگەنتى - پەرەنجە - چۈمبەت بىلەن ئورالغان ئىدى، دېگەن مەنىدە.

ياش سەنئەتچىلەرگە

يۇرتۇمدا باھار بولدى، گۈزەل گۈل غۇنچىسى ياشنا!
ھەر يان ئېگىلىپ، جىلۋە قىلىپ، ناز ئىلە ئوينا.

سەنئەت بېغىدا ياپ - يېڭى گۈلزارىڭ ئېچىلسۇن،
تۇغسۇن قۇياشلىق، پارلاق بۈگۈن نۇرلار ساچىلسۇن.

كۆرسەت بۇ جاھان سەھنىسىدە بار ھۈنەرىڭنى ،
ئال ئەندى قولۇڭغا بۈگۈن شانلىق زەپەرىڭنى.

ئەل - يۇرت تونۇسۇن گۈل كەبى دىدارىڭنى كۆرسەت،
ئەڭ نازۇك، نەپىس سەنئەت ئىلە دەپتارىڭنى كۆرسەت.

بۇ خىلدا كۆرۈپ ئەھلى جاھان ھەيرەتتە قالسۇن،
كۆرگەندە سېنى تەھسىن ئوقۇپ، غۇلغۇلا سالسۇن.

بىلسۇن، تونۇسۇن بارچە يېقىن، بارچە يىراقلار،
بۆلبۈلمۇ كۆرۈپ، زوققا تولۇپ، ئۇرسۇن چاۋاقلار.

بىلىۋىتىلىدىغان، بىزدىمۇ بار كۆركەم ئۇلۇغ ئىش،
بار سەندە تالانت، قىل قەنى بىركەررە نامايىش.

1947 - يىلى نوپۇس، ئۈرۈمچى.

يىللارغا سوئال

ئەي يىللار، مەنزىلىڭ يىراقمۇ - يېقىن،
قەيەرگە قارارگاھ - ئۆي بىنا قىلىدىڭ؟
يارالغان ئىكەنسەن كاتتا بىر ئېقىن،
ئۆمۈرگە ئۆزۈڭنى ئەجدىھا قىلىدىڭ.

ئەۋۋەلا ئالدىبان قوينۇڭ ئاچارسەن،
تۇيغۇزماي ۋاقىتنى ئېلىپ قاچارسەن،
سوڭرادىن رەھىمىڭ يوق، زۇلمىڭ چاچارسەن،
راستىڭ ئېيت، كىملىرىگە بىر ۋاپا قىلىدىڭ؟

كۈن ئۆتۈپ، قىش بىلەن ياز - باھار كېلەر،
چېچەكلەر تاڭ ئاچار، ئاخشام تۆكىلەر،
كۆپ ئۆتمەي ياشلارنىڭ قەددى پۈكىلەر،
ئۈزلۈكسىز «سوغات» نى سەن ئاتا قىلىدىڭ.

ئەجەلنىڭ دەستىدىن كىملىرى قۇتۇلدى؟
دامىڭغا مەزلۇملار چۈشتى تۇتۇلدى.
بۇ ئەلدە ھېسابسىز قانلار تۆكۈلدى،
ئاتىدىن بالىنى سەن جۇدا قىلىدىڭ.

قېنى ئۇ، كۆپ ئەزىز جانلار بەدىلى،
يوقمۇ ھېچ تۈكۈلگەن قانلار بەدىلى؟
بولمىدى شۇنچە كۆپ سانلار بەدىلى،
تۆھپىسىز كەلمەكنى ئىددىئا قىلدىڭ.

كېلىپسەن ئادەتچە كۆزۈمدە نەم بار،
بېشىمدا قايغۇ كۆپ، تۈگىمەس غەم بار،
نە بولسۇن ئىچىمدە؟ ھەسرەت - ئەلەم بار،
بۇ دەرتكە نە ئۈچۈن مۇپتىلا قىلدىڭ؟

جىسمىمنى ئەزدى كۆپ بۇ ئېغىر ھاللار،
ھەر كېچە ئۇيقۇ يوق، سۈردۈم خىياللار،
تالڭ ئاتمىس، يا چىقماس يۇمشاق شاماللار،
تىزىلغان كۈنلەرنى قاپ - قارا قىلدىڭ.

خەلقىمنىڭ ھالىنى ئەسكە كەلتۈرسەڭ،
بىزدەكلەر نەدە بار ئاختۇرۇپ كۆرسەڭ،
نە بۇلۇر، ھۆر، ئەركىن بىز ئۆمۈر سۈرسەڭ،
بىلمەستىن ئىشىڭنى سەن خاتا قىلدىڭ.

ھازىرچە ئۆتۈپتۇر، قىستىماي سېنى،
دەۋاغا تارتارمەن ئاخىر بىر كۈنى،
رەنجىمە سۆزۈمدىن ئەپۇ قىل مېنى،
باشقىدىن بىر كۈنگە ئىبتىدا قىلدىڭ.

ئويغىنىڭ!

ئەي ئالىملار ①، خەستە ②مىز كۆپ، نېگە قىلمايسىز داۋا؟
سىز بېرۇرسىز «پەن ھارام» دەپ كۆپچىلىككە پەتۋا.

يېڭىلىقتىن قورقۇسىزلار، ئاڭلىماي ھېچ نەرسىنى،
بايقىمايسىز تۇرسا بىزدە تۈرلى - تۈرلى خەستەنى.

ياش سەببىلەر، قىز - خاسلار كەتسە مەكتەپكە قاراپ،
توختىتارسىز ئويلماستىن ئۇلارنىڭ ئالدىن توراپ.

سىز ئاچنىمايسىز ئاياللار ئۆزىڭىگە باش ئەگسەلەر،
بىگۇناھ ياش غۇنچىلار تۇتقۇن بولۇپ ياش تۆكسەلەر.

سىزدە بار كېيىم، ساقالدا كۈندە مىڭ جاڭجال - تالاش،
نە قىلارسىز، ئۈستىمىزدە مۈشكۈلات كۆرسەتسە باش؟

ئويلىڭىزلار كەلگۈسىنى، بۇ زامان باشقا زامان،
ئاچمىساق يول ئىلمۇ - پەنگە ھالىمىز بولغاي يامان.

1948 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

① ئالىملار - بۇ يەردە مۇتەئەسسىپ موللىلار كۆزدە تۇتۇلدۇ.
② خەستە - كېسەل، ئاغرىق، ئىللەت.

ئىشلەشنىڭ چېغى

خەلقىم بىر دەرەخ، كۆپتۇر ياپرىقى،
ئۆستۈرگەن ئۇنى ۋەتەن تۇپرىقى.
ۋەتەن خەلقىمنىڭ ئەڭ گۈزەل بېغى،
ئېچىلغان بىزگە كەڭرى قۇچىقى،
كۆرىمىز مۇندا ھايات قاينىغى.

نە چاغ بار ئىكەن بۇ بۆيۈك دۇنيا،
ئەڭ ئاۋۋال چىقتى ھاياتتىن سادا،
بۇ ھايات ئىكەن ئۇلۇغ بىر دەريا،
توختىماس بىردەم، ئاقار دائىما،
كىم بىلەر، بۇنىڭ بارمۇ ئايىغى.

بۇ ھايات ئاقتى ئۇزۇن زامانلار،
قوينىغا چۈشتى ھېسابسىز جانلار.
شۇ ھايات بىلەن ئۆتكەن ئىنسانلار،
چۆللەرنى قىلدى باغۇ - بوستانلار.
قالدى ئۇلارنىڭ نامى - ئاتىقى.

شۇ خىلدا ئۆتكەن ئەجدادلار مۇندا،
ئىشلىگەن ئۇلار كۈندۈز ھەم تۈندە.

ھاياتى شانلىق ئۆتتى ئاجۇندا^①،
ۋەسىيەت قىلدى ئۆمرى سوڭىنىدا:
«ياشاڭ بىزلەردەك كۆزۈم چىرىغى!»

شۇنداق قىممەتلىك مىراسلار قالدى،
بۇ ھايات ئېقىپ بىزگە تاقالدى،
ئۇلۇغۋار ئىشلار باش ئورۇن ئالدى.
ۋەتەن قايتىدىن مېھرىنى سالدى،
بۇ بىر نېمەتنىڭ كانى - بۇلىغى.

ئەمدى بولايلى ئىشلەشكە تەييار،
ئويلىساق بىزدە ئىشلار بەك ناچار،
ئىلمىي بىر ئىش يوق، قالاقلقلار بار.
قانچە مۇساپە بىزگە ئىنتىزار،
ئالدىمىزدا بار يولنىڭ يىرىغى.

بىزگە بى لايىق غەپلەتتە يېتىش،
كېرەكتۈر ئەمدى خەلقنى ئاقارتىش.
قەرزىدۇر ئەۋلادنى ئۇزۇن ياشارتىش،
ئېغىر ئەمەسمۇ، ۋاقىت يوقىتىش،
بۇزامان بىزگە ئىشلەشنىڭ چېغى.

1948 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

① ئاجۇن - ئالەم. دۇنيا.

سوغاق

تەلىيم كەلدى دەيدىڭمۇ؟ كەلسە زېمىستان، سوغاق،
ۋاھ ئەجەپكى، ئويلدىڭمۇ: «بىر سۈرەي دەۋران»، سو-
غاق.

پەخىرلەنگەنسەن بولۇپ شاد ئازغىنا قىشنى كۆرۈپ،
سەن كۆرەڭلەپ ئامىتىم كەلدى دىيان ئەلئان، سوغاق.

توڭدۇرۇشنى ئويلما، ئاز كۈچكە سەن مەغرۇر بولۇپ،
قورقتارمەن دەپ كىشىنى ئەيلەمە گۇمان، سوغاق.

چىقىراپ يۈرسەڭمۇ ھېچكىم ئەيلەمس پەرۋا ساڭا،
چۈنكى توڭماس ھېچقاچاندا دۇنيادا ئىنسان، سوغاق.

قايدا كۆرسە سەن سوغاقنى ياخشى كۆرمەس ھېچ كىشى،
رەنجىتەرسەن دوستلىرىمنى، قىلمىشىڭ يامان، سوغاق.

«غاقىراپۇ شارقىراپ ئاقتان ئەزىم دەريالىنى
ئوخشۇتۇپ قويغان ھېسپىتەك، توختىتىپ قويغان سوغاق»

سەندە يوق ماختاشقا لايىق ئويلسام ياخشى سۈپەت،
خاپا بولما قىپتۇ مېنى مەسخىرە دېيان، سوغاق.

سەن بىلەن تەستۇر چىقىشماق، ئايرىلىشمۇ يوقلا گەپ،
ئەمدى جارى چاقچىقىدىن بولمىغىن ھەيران، سوغاق.

1948 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى.

ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن

ئەي ئۇلۇغ يۇرتۇم سەنئەت ماكانى،
كۆڭلۈمنىڭ سۆيگەن گۈزەل جانانى،
ھەقىقەتدە بۈگۈن بەرسەك باھانى،
ئارتۇق ئىكەنسەن، كەزدىم دۇنيانى،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

بىر ئوت ئىچىدە ئۆرتەندى يۈرەك،
بۇ ئوت ئىشقىدۇر كۆيدۈرگەن بەكرەك،
تۇغۇلدۇم سەندە، سەن ماڭا تىرەك،
بارمىدۇر سۆيگەن مەندىنمۇ كۆپرەك،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

شۈبھىسىز ئەنبەر، ئېسىل تۇپراقلىق،
بولۇپمۇ گۈزەل يېشىل يايلاغلىق،
تاشقىدۇر ياقۇت، مەرمەردۇر تاغلىق،
راھەت بىرەدۇر باغلىق، قۇچاغلىق،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

مۇسەپپا ھاۋا تەنگە ياقادۇر،
كۈمۈشتەك سۇلار سەندە ئاقادۇر،
ساڭا كۆك ئاسمان باشقا باقادۇر،
سەندە گۈزەللىك زاتەن باشقادۇر
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

ياشنايدۇ سەندە گۈل - گۈلىستانلار،
دىلنى ئاچىدۇ باغۇ - بوستانلار.
ياراشقان ساڭا يېشىل ئورمانلار،
ماڭا يات ئەمەس چۆل باياۋانلار،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

پۈتۈن تەبىئەت خىزمەتكار ساڭا،
سەن ئۈچۈن چىقار سەھەردە سابا،
قۇياش باشقىچە ساچادۇر زىيا،
بۇلۇت ھەم قىلغان يامغۇرىن ئەتا،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

كۆڭلۈمنى تارتار يېقىن - يىراقلار،
نە دېگەن گۈزەل شەھەر - قىشلاقلار،
ئورمان، دەرەخلەر، سۇلار، قىرغاقلار،
چەكسىز كۆرۈنگەن ھەم پۈتۈن ياقلار،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

سەندە ياشاركەن تۇققان - قەرىنداشىم،
مېھرىبان بىر خەلق مېنىڭ يۇرتداشىم،
قۇۋانىپ كۆككە يېتەردۇر باشىم،
كۆزۈمدىن ئاقار سۆيۈنۈچ ياشىم،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

سەندە چۈشسىمۇ باشىمغا غۇربەت،
ياكى قەرداشىم قىلماسكەن شەپقەت،
مەن دوستلىرىمغا قىلىمەن ھۆرمەت،
ساقلايمەن يۇرتۇم ساڭا مۇھەببەت،
ھەممىدىن ئارتۇق سۆيگۈم سەن ئۈچۈن.

1948 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

پۇشايماڭ ئوتىدا يانمىغان ھامان

ئاز ئەمەس، ئەلۋەتتە ئوتتۇز نەچچە ياش،
شۇ ئۆمۈر ئىچىدە كۆپ نەرسە كۆردۈم.
خىلمۇ - خىل تۇرمۇشنى ئۆتكۈزدى بۇ باش
سەبىي چاغ ھاياتقا قۇشتەك تەلمۈردۈم.

ساددا ئوي - خىياللار چىرىمدى مېنى،
كالىنى قاتتۇردى تۈرلۈك «تەلىمات».
پەردىلەپ كۆزلىرىنى، بۇلغاپ مېڭىنى،
زۈلمەتكە تاشلىدى كونا ئىستىبات.

ئازادلىقتىن بولدۇم مەمنۇن، شادىمان،
سانسىز ئۈگۈتلەرگە چىنىدىن ئىشەندىم.
لېكىن قايمۇقتۇردى «كۇرس» ۋە ئىمتىھان،
ساۋادىم كەم ئىكەن، شۇ چاغ چۈشەندىم.

داۋالغۇش ھەرىكەت باشلىنىپ تىنماي،
بىر ئۈچۈم ھەسەتخور مەيدانغا چىقتى.
ئۆزىنى «پاك» بىلىپ، سۈنى قىلدى لاي،
ھەر نۆۋەت ناھەقتىن ياقامنى سىقتى.

«پان» سۆزى ئۇلارغا بولدى بىر دەستەك،
بۇ ئىش مەن ئۈچۈن «مۇناسىپ ئۇنۋان»
ئەيىپ كۆرسىتىلمەس بۇنىڭدىن بۆلەك،
ھە دەپسە يازدۇردى بىھۈدە «داستان» .

شۇ «ئۇنۋان» تۈپەيلى ئۆزگەردى قىسمەت،
ئالتۇندەك چاغلىرىم بولدى كۆپ زايە .
بىلمەيمەن، كەلگۈسى تۇغدۇرۇپ كۈلپەت،
يەنە ئىشلىرىمغا تاشلارمۇ سايە؟

ئاڭسىزلىق يۇقتۇردى ماڭا كۆپ ئىللەت،
يازغىنىم كۆپىنچە قۇرۇق مەدھىيە .
خەلقىمنى ئويلسام، ئازغۇنمەن پەقەت،
قىلالىدىم تارتۇق، تۈزۈكرەك ھەدىيە .

ئەي خەلقىم، ئۆتمۈشۈم ئۆتتى غەپلەتتە،
پۇشايمان ئوتىدا يانمەن ھامان .
سېنى رازى قىلسام كاشكى خىزمەتتە،
كۆڭلۈمدە قالماستى زەررىچە ئارمان .

1960 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى .

باھار ھەققىدە غەزەل

مەخمەل كىيىپ تەبىئەت، كۆركەم جىلاسى كەلدى،
مەۋسۇملارنىڭ ئەڭ ئېسىل، قىممەت باھاسى كەلدى.

بارمۇ گۈزەل باھاردىن زوق ئالمىغان يۈرەكلەر،
«گۈپ - گۈپ» ئۇرۇپ دىماققا، خۇشبۇي ھاۋاسى كەلدى.

جەننەت كەبى بېزەلدى، گۈلگە تولۇپ چىمەنلەر،
دىلغا ھوزۇر بېغىشلاپ، نەشئۇ - ناماسى كەلدى.

سەپ - سەپ بولۇپ قاقىرلار ئەل - يۇرتنى تويغا چىلاپ،
«ئاغامچا» تۇرنىلارنىڭ كۆكتىن ساداسى كەلدى.

تاغلاردا غۈنچە - لالە، خۇددى قىزىل پىيالە،
مەيگە خۇمار كۆڭۈلنىڭ ھازىر داۋاسى كەلدى.

ئاتلاندى قىز - يىگىتلەر مول ھوسۇلنىڭ جېڭىغا،
ۋەتەنگە ئىشقى چەكسىز جانلار پىداسى كەلدى.

تەھسىن ئوقۇپ بۇلارغا، قۇشلار بولدى غەزەلخان،
سازىن چالدىن كۈمۈش سۇ، نەغمە - ناۋاسى كەلدى.

قۇتلاش ئۈچۈن سەھەرلەپ ئالتۇن كىرىپك قۇياشمۇ،
زەر تۆكتى كائىناتقا، پارلاق زىياسى كەلدى.

سايە سالدى قىزىل تۇغ ئېتىز - قىرلار بېشىغا،
بۇ يىلقى مول ھوسۇلنىڭ، دېمەك، گۇۋاھسى كەلدى.

1961 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

ئۇلۇغ ۋەتىنىمگە

مەڭگۈ ياشنا، ئەي ۋەتەن، بولسۇن ئامان باشىڭ سېنىڭ،
كۈچكە تولغان نەۋقىران سەن، گەرچە چوڭ ياشىڭ سېنىڭ

قانچە توپانلار، بورانلار ئۇچرىدى، باش ئەگمىدىڭ،
بېھساب جەڭلەردە يەڭدىڭ، ئۆستى بەرداشىڭ سېنىڭ.

مەن كۆرەرمەن قامىتىڭنى پەھلىۋاندەك تىك، غۇرۇر،
ماڭلىيىڭدا بىر ئۇلۇغلۇق مەڭگۈ يولداشىڭ سېنىڭ.

بەختلىكمەن، سەندە كۆز ئاچماق ماڭا بولدى نېسىپ،
مەن ئۈچۈن جاندىن ئەزىز ھەر تۇپرىقىڭ، تاشىڭ سېنىڭ.

تاغدا تۇرسام ئەركىلەپ، سىپاپ ئۆتەر يۇمشاق شامال،
زەر چېچىپ ئۆتكەي بېشىمغا كۆكتە قۇياشنىڭ سېنىڭ.

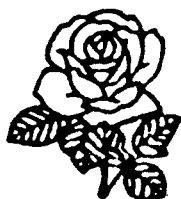
قاندۇرۇپ تەشنىلىقىمنى ئابى كەۋسەردەك سۈيىڭ،
ئەڭ لەزىز بەردى تاام كەڭ داستىخىنىڭ، داشىڭ سېنىڭ.

ھورى - غۇلمان نە كېرەك، ئەسلا تامايىم يوق مېنىڭ،
ئۆمۈرلۈك تۇتقان قولۇمنى بىر قەلەمقاشىڭ سېنىڭ.

خىزمىتىڭگە جان پىدامەن، بۇيرۇغىڭغا مۇنتەزىر،
كور بولايەن، گەر ئۈنۈتسام تۈز بىلەن ئاشىڭ سېنىڭ.

ياۋ ساڭا قەست ئەيلىسە، تاپقاي چوقۇم ئۆز گۆرىنى،
ساقلىغايىمىز پاك زېمىننى ھەر قېرى - ياشىڭ سېنىڭ.

1962 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

دېھقان قىزى

ئورما ۋاقتىدا كۆردۈم غۇنچە بويلۇق جانان قىز،
ھۆسنى بېغدا بىردەم قىلدى مېنى مېھمان قىز.

«يۈزجان بەرسەڭ ئەرزىدۇ» - دېدىم مەن يۈرەكمىدە،
پەرىلەر گۈزەل بولماس، ئەسلى گۈزەل دېھقان قىز.

توختىماي غۇلاپ تاشلاپ، سول يېرىپ بارار چەبدەس،
يىگىتلەر يېتەلمىدى، كۆپنى قىلدى ھەيران قىز.

ئەتلەس كۆيىنكى بەكمۇ قەددىگە ياراشىپتۇر،
بۇغدايلىقنى گويماكى قىلدى بىر گۈلىستان قىز.

نۇر ياغار يۈزىدىنكىم، يېتىلگەن قىزىل ئالما،
ياراشقان گۈزەل خالى، ياقۇت لېۋى خەندان قىز.

مەڭزىگە قۇيۇلغان تەر ئۈنچىدەك تىزىلغاچقا،
قىلچە ھاجەت بولماپتۇر ئېسىۋېلىشقا مارجان قىز.

ئىشقى ئېلىن ئەسىر قىلماق بارمىكىن خىيالىدا،
چېچىنى كەمەن قىپتۇ، ئەسلى چېچى بوستان قىز.

چاقنىغان قارا كۆزى بى رەھىم ئىكەن، بىلدىم،
كىرىپكىنى ئوق ئەيلەپ، يۈرەكنى قىلار قان قىز.

ۋە لېكىن ۋۇجۇدىدا كۆرمىدىم تەكەببۇرلۇق،
«كىم ئىكەن؟ - دېدىم مەمنۇن، - ئەجەب خۇلقى ئوبدان
قىز».

دېيىشتى قۇلاقىغا: «ئونىنچىنى پۈتتۈرگەن
كومسومول بەلگىسى بار بىزنىڭ داڭدار رەيھان قىز».

«ئامان بول! - دېدىم، - سىڭلىم، يۇرتىمىزنىڭ پەخرى-
سەن،

ئەركىن ئۆستۈڭ يېزاڭدا، ساڭا باقتى دەرۋران قىز».

1962 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ئوت يۈرەك شائىر

مۈتەللىپ، ھەي باتۇر، ئوت يۈرەك شائىر،
سۆيىدۇڭ سەن ئېلىڭنى، جانىمدا قىلىدىڭ.
سەن ئىدىڭ ۋەتەننى كۈيلەشكە ماھىر،
زوق بىلەن بىر ئۆمۈر خۇش ناۋا قىلىدىڭ.

ۋەتەننىڭ ھۆرلۈكى ئىدى تىلىكىڭ،
چۈشمىدى كۈرەشكە تۈرگەن بىلىكىڭ.
ھەر نەپەس ۋەتەن دەپ سوقتى يۈرىكىڭ،
شەرەپلىك بۇرچۇڭنى سەن ئادا قىلىدىڭ.

تاۋلانىدىڭ كۈرەشچان يىللار قوينىدا،
ئىجادىڭ پارقۇراق ھەر يىل بويىنىدا،
ھارمىدىڭ كۈرەشنىڭ باياۋىنىدا،
بەرگەن قەسەمىڭگە سەن ۋاپا قىلىدىڭ.

ئېتىڭنى مەردانە مەيدانغا سۈردۈڭ،
ئالماس خەنجىرىڭنى دۈشمەنگە ئۇردۇڭ،
يالقۇنلۇق سۆزۈڭدىن ئوتلار ياغدۇردۇڭ،
بۇ جەڭدە غەيرەتنى سەن راسا قىلىدىڭ.

لەنەتلەر ياغدۇردۇڭ قارا زامانغا،
ئۆچ ئىدىڭ بۇلۇتلۇق قىش - زېمىستانغا،
تەلپۈندىڭ باھارغا، گۈل - گۈلىستانغا،
ھۆر - ئەركىن سايىراشنى مۇددىئا قىلىدىڭ.

سازىڭدا باشلىدىڭ يېڭى مۇقامنى،
سۆيگۈدىن، كۈرەشتىن ئالدىڭ ئىلھامنى،
ساقلىدىڭ «ئوت يۈرەك شائىر»لىق نامىنى
شېئىرىيەت بېغىدا شوخ سادا قىلىدىڭ.

سەھەرنى سېغىنىغان غۇنچە گۈل ئىدىڭ،
يۈرەكتە ئوتى بار بىر ئوغۇل ئىدىڭ،
خۇش ئاۋاز، چارچىماس مەرت بۇلبۇل ئىدىڭ،
خەلقىڭنى كۈيۈڭگە مەھلىيا قىلىدىڭ.

شۇڭا ياۋ چۆچۈدى جىم تۇرالمىدى،
ئىز پۇراپ ئارقاڭدىن پەقەت قالمىدى،
زىندانغا سالىدۇ بەھر ئالالمىدى،
ياۋۇزلار كۆكسىنى سەن يارا قىلىدىڭ.

سەن كەتتىڭ ۋە لېكىن نامىڭ ئەلدە ياد،
قەۋرەڭدە تېچ ياتقىن، روھىڭ بولسۇن شاد،
ئۆلمىدىڭ، ئۆلمەيسەن، مەڭگۈ سەن ھايات،
مەڭگۈلۈك بىر سۇلماس باغ بىنا قىلىدىڭ.

قەشقەر

ئەزىز قەشقەر قۇچۇپ كەلدىڭ ئەسىرلەر شانۇ - شۆھرەتنى
سېنى كۆرگەن كىشى ھۆسنوڭگە تەڭ قىلمايدۇ جەننەتنى.

ئۇلۇغ ئىشلار، بۈيۈك ناملار سېنىڭ نامىڭغا باغلانغان،
ۋە لېكىن شۇنچە كۆپ يىللار يوشۇردۇڭ دىلگە ھەسرەتنى.

بىلەر دۇنيا: قەدىمدىن مەرىپەت - سەنئەت ماكانىسەن،
بۈيۈك ئالىم ۋە شائىرلار ئۆگەنگەن سەندە ھېكمەتنى.

تۈمەن داستاندا سۆزلەندىڭ، جاراڭلىق تاردا كۈيلەندىڭ،
ساڭا بەخش ئەتتى شائىرلار يۈرەكتىن ساپ مۇھەببەتنى.

بىراۋ نامىڭنى ياد ئەتسە دىلىمدا ئىپتىخار قوزغار،
شۇ نامنى ئاڭلىسام قەلبىم قۇچار ئالەمچە لەززەتنى.

چىمەنزار باغلىرىڭدا ساپ ھاۋادا سەلتەنەت سۈردۈم،
شۇڭا ئەرزىتىمىگەي كۆڭلۈم بۆلەك بىر بەختۇ - دۆلەتنى.

تومۇزدا گۈل يېزامنى مەن يالاڭچاق كەزگىنىم ئەستە،
قشۇ ياز ھەر كۈن ئىچكەنمە تۈمەن دەريادىن شەربەتنى.

تېنىمگە جان، كۆزۈمگە نۇر، قولۇمغا شام - چىراغ بەر-
دىڭ،

ئۈچۈرما قۇش ئىدىم، سەندىن قاناتىم ئالدى قۇۋۋەتنى.

يۈرەكىم تويمىغا ئەسلا بېقىپ ھۆسنۇڭگە ئەي يۇرتۇم،
ئۇنۇتماس كەمتەرسن ئوغلۇڭ يىگەن كۆپ نازۇ - نېمەتنى.

ئەجەب بىر مۆجىزات يۇرتىسەن، يېزىشقا خىسلىتىڭ چەك-
سىز،

يازارمەن مەيلى تەكرار، پەقەت كەتكۈزمەيمەن پۇرسەتنى.

تېنىمدا جان باركى، ھەرگىز كۆڭۈل ئايرىلمىغا سەندىن،
تەلەك شۇ: يانسام ئىشقىڭدا چېكىپ تۈن - كۈن رىيازەتنى.

1972 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

بۇلبۇل قايتا سايرىدى

سايرىدى شاد قايتا بۇلبۇل گۈل - گۈلىستان ۋاقتىدا،
ياڭرىتىپ شوخ كۈيىنى ئەرگىن، ئوردى خەندى ۋاقتىدا.

زوق، ھايانغا سېلىپ، يۈز ناز بىلەن مەپتۇن قىلىپ،
چاڭقىغان تەشنا يۈرەكنى قىلدى مېھمان ۋاقتىدا.

«تۆت گىزەندە» بىر مەھەل قىلغان ئىدى باغنى خازان
قىيىندى بۇلبۇلغا بەرمەي سۇ بىلەن دان ۋاقتىدا.

كۈيلىمەك بولدى جىنايەت، تار قەپەس ئاشيان ئاڭا،
بەزمە قۇردى قاغا - قۇزغۇن قىش - زېمىستان ۋاقتىدا.

ئېھ، يەنە كەلدى باھار، قوغلاندى مەڭگۈ جۇت - تۇمان،
باغ يەنە پۈركەندى گۈلگە قۇتلۇق دەۋران ۋاقتىدا.

سەھنىگە چىققاندا بۇلبۇل، زالدا ئالقىش ياڭرىدى،
قايتىدىن ھۆرمەتلىنىپ، تاپتى شەرەپ - شان ۋاقتىدا.

ۋادە، يۈرەك شادلىققا تولدى، پەيزىلىك چاغلار بۈگۈن،
سايىماي تۇرسۇنمۇ بۇلبۇل گۈل ئېچىلغان ۋاقتىدا.

سايىغىن، كۆيۈڭگە خۇشتار شائىرىڭ يازسۇن غەزەل،
جۆر بولۇپ دەۋران سۈرەيلىك بار ئىمكان ۋاقتىدا.

1979 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ئوغلۇمغا

قۇلاق سال، ئەزىز ئوغلۇم، پەزىلەتلىك ئىنسان بول،
ھايات بېغىدا يايىرا، ئۆز بەختىڭدىن خەندان بول.

ھەر سەھەرنىڭ پەيزى بار، ھەر باھارنىڭ گۈل ھۆسنى،
بۇ سېنىڭ نىھال ۋاقتىڭ، ياشلىقىڭغا سۇلتان بول.

بۇ گۈزەل باھارىڭنى بىھۈدە خازان قىلما،
مەنسىز ھەۋەستىن كەچ، پەن ئۆگەن تىرىشچان بول.

دەيدۈلەركى، دانالار: پەندە ئەسلا تۈز يول يوق،
تۈن ۋە كۈن رىيازەت چەك، چارچىماس كىتابخان بول.

كەلدى كۈتكەن دەۋرانىڭ، ھەر ئىشقا بار ئىمكانىڭ،
بۇ دەۋرانى ئالقىشلا، تومۇرىدا ساپ قان بول.

شان - شەرەپ تاپاي دېسەڭ، تەت تۆكۈپ ھالال ئىشلە،
مەيلى ئالىم، دوختۇر بول ياكى ئىشچى، دېھقان بول.

ئۈنچە تەرلىرىڭ چۆلدە رەڭمۇ - رەڭگى چىچەك ئاتسۇن،
تاغ كېسىشتە پەرھاتتەك داڭقى چىققان پالۋان بول.

باغ قىلىپ قاقاسلىقنى، گۈللەتكىن دىيارىڭنى،
مېۋە بەر لەزىز - شېرىن ئەلگە ئۈستە باغۋەن بول.

ۋەتەن مېھرىنى ساقلا، ھەر ئان بۇرچىنى ئاقلا،
جان تىكىپ ئۇنى قوغدا، ياۋغا قارشى قالقان بول.

ساقلىنىپ يامان ئىشتىن، خەلققە ياخشىلىق كۆزلە،
ياخشىلىقتا تارىختا نامى ئۆچمەس داستان بول.

1979 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

ۋەتەنگە

باغرىڭدا مەن تۇغۇلدۇم، بۇ بەخت ماڭا مۇبارەك،
سەن مېھرىبان ئانامسەن، بۇ نام ساڭا مۇبارەك.

قەلبىمەد بىر ھارارەت، يالقۇنلىنار داۋامەت،
ئۆرتەر مېنى كارامەت ئىشقىڭ ئانا، مۇبارەك.

دىلدا كېزىپ جاھاننى، بايقاپ ياخشى - ياماننى،
سەندەك گۈزەل ماكاننى تاپتىم بىرلا مۇبارەك.

ئۇزاق ئۆتمۈش زاماندا، داڭقىڭ چىققان جاھاندا،
نامىڭ مىڭلاپ داستاندا چاچقان زىيا مۇبارەك.

مۇنبەت ئېسىل تۇپرىقىڭ، بىپاياندۇر قۇچىقىڭ،
ھەر بىر گىياھ - ياپرىقىڭ دەرتكە شىپا مۇبارەك.

تاغلار كۆككە تاقاشقان، ئورمانلىرىڭ ياراشقان،
ئۇپۇقسىچە تۇتاشقان، كۆپ - كۆك دالا مۇبارەك.

كۈمۈش بەلۋاغ بېلىغدا، ئېلېكتىرلەر يولۇغدا.
گۈلىستانلار چۆلۈگدە بولغان بىنا، مۇبارەك.

باشلاندى گۈل باھارنىڭ ئۆسمەكتە كۈچ - مادارىنىڭ،
دۇنيادا ئېتىۋارىنىڭ ئاشتى يەنە، مۇبارەك.

بۈگۈن يېزا - شەھەردە، دۆلدۈللىرىنىڭ سەپەردە،
ئاق يول تىلەي سەھەردە، ئىقىيال ساڭا مۇبارەك.

1979 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

شائىر نېمىشېھىتقا

(مەرسىيە)

ئاقار قەلبىمىزدىن ھارارەت ساڭا،
قىلار ھەممە ھۆرمەت داۋامەت ساڭا.

ۋاپات ئەتمىدىڭ، كۈيچىمىز، سەن ئىشەن،
ئىجادىڭ ئەسىرلەر كاپالەت ساڭا.

كۆڭۈل مۈلكىدە تىكلەنپ خاتىرەڭ،
ياسالدى بۇزۇلماس ئىمارەت ساڭا.

باھاردەك گۈزەل شېئىرىيەت گۈلشىنىڭ،
شەرەپ بەردى چەككەن رىيازەت ساڭا.

ياراتتىڭ غەزەل، بىر - بىرىدىن گۈزەل،
يۈز ئاچقان ئەبەد شانۇ - شوھرەت ساڭا.

يارالغاچكى «پەرھاد بىلەن شېرىننىڭ»^①
زمان بەردى شاھانە خىلىئەت ساڭا.

ۋەتەن ئىشقىدىن زەررە ئايرىلمىدىڭ،
جورالڭ بولدى ھەر چاغ ساداقەت ساڭا.

كېتىپسەنكى، شائىر، ئەجەپ، بىمەھەل،
يېتىشكەندە يۈكسەك كامالەت ساڭا.

يولۇڭنى توساپ قىلدى قەست «تۆت مەرەز»،
توقۇپ پىتىنە تۆھمەت جىنايەت ساڭا.

ئىزىلدى دىلىم، ئاچچىق ھەسرەت بىلەن،
ئېچىندىم پىراقتا ناھايەت ساڭا.

بۈگۈن گوم بولۇپ شەرمىساد قاتىلىڭ،
كۈلۈپ باقتى قايتا ئادالەت ساڭا.

سۈزۈلدى ھاۋا، ياشنىدى شېئىرىيەت،
بۇ گۈلشەندە ھۆرمەت داۋامەت ساڭا.

① «پەرھاد بىلەن شېرىننىڭ» - شائىرنىڭ «مەك ئۆي ۋە پەرھاد - شېرىن» داستانى كۆزدە تۇتۇلدى.

ئۇلۇغ توي

تالڭ سۈزۈلدى، كۈلدى چولپان باشقىچە،
كائىنات ئويغاندى شۇئان باشقىچە،
زەر كىيىپ كۈن چىقتى تابان باشقىچە،
نۇرغا چۆمدى شەرقتە ئاسمان باشقىچە،
جىلۋە قىلدى تاغۇ - ئورمان باشقىچە.

يۇرتىمىزدا تالڭ سەھەر كەزدى سابا،
باشلىۋەتتى كۈي توقۇپ بۆلبۈل ناۋا،
ۋادە ئەجەپ، تارقالدى ھەريان شوخ سادا،
بەزمە - مەشرەپ قىزدى باغلار ئارا،
ئەتىر چاچتى گۈل - گۈلىستان باشقىچە.

ۋەتىنىم بالدۇرلا ئويغاندى بۈگۈن،
ئويغىنىپ، شۇئانلا جانلاندى بۈگۈن،
كېچىلەپ چوڭ تويغا راستلاندى بۈگۈن،
ياش - قېرى بۇ تويغا ئاتلاندى بۈگۈن،
لالىرەڭ تۇغ قىلدى جەۋلان باشقىچە.

كوچىلاردا زور ئېقىن پايانى يوق،
ئايچامالار، غۇنچە لەۋلەر سانى يوق،
ھۆسننى تەرىپ قىلىش ئىمكانى يوق،
تويىنى بىر كۆرگەن كىشى ئارمانى يوق.
گۈل - چېچەككە تولدى مەيدان باشقىچە.

چۆمدى شادلىققا بۈگۈن ئوتلاق - دالا،
كەيدى رەڭدار شايى - ئەتلەس كەڭ يېزا،
ياغرىدى دۇتار - راۋاپ ھەم دۇمبىرا،
بەخت كۈيى ئاقتى يۈرەكلەردە راسا،
زوققا تولدى قىز ۋە ئوغلان باشقىچە.

مەنىسى بار بۇ ئۇلۇغ توپنىڭ بۆلەك،
بۇنى يازساق قانچىلاپ داستان كېرەك،
خەلقىمىز ئالغان شۇ كۈن تاغدىن دېرەك،
قۇچتى ئەرەك، قۇچتى زەپەر مىليون يۈرەك،
ئاچتى تارىخ يېڭى دەۋران باشقىچە.

ئوتتى شۇ كۈندىن بۇيان ئوتتۇز باھار،
ھەر باھارنىڭ ئۆزگىچە بىر ھۆسنى بار،
نى قاقاسلىق ئەمدى كۆرسەڭ لالىزار،
بولدى خەلقىم ئەمدىلىكتە بەختىيار،
يۇرتىمىز بولدى پاراۋان باشقىچە.

بىز كۆرۈشكەن چاغ ھامان ئېسىمدە

ئەي نامى قۇتلۇق، جانىجان قۇمۇل،
ئانىدەك ئەزىز، مېھرىبان قۇمۇل،
دىلدا ھۆرمەتلىك، قەدىردان قۇمۇل،
بىز كۆرۈشكەن چاغ ھامان ئېسىمدە،
يولۇم چۈشكەن چاغ ھامان ئېسىمدە.

مەن بارغاندىم سۈرلۈك زاماندا،
سوغاق كۈچەيگەن قىش - زېمىستاندا،
جىسمىمنى ئېغىر قايغۇ باسقاندا،
قۇچاق ئاچقىنىڭ ھامان ئېسىمدە،
دىلغا ياقىنىڭ ھامان ئېسىمدە.

باغرىڭغا ئالدىڭ ئوچۇق يۈز بىلەن،
«خۇش كەپسەن!» دېدىڭ شېرىن سۆز بىلەن،
باقتىڭ مېھرىبان، ئىللىق كۆز بىلەن،
مېھماندوستلۇقۇڭ ھامان ئېسىمدە،
ئوچۇق قوللۇقۇڭ ھامان ئېسىمدە.

مېھرىڭنى كۆرۈپ غۇربەتنى يەڭدىم،
بېشىمغا چۈشكەن كۈلپەتنى يەڭدىم،
غەمنى قوغلىدىم، ھەسرەتنى يەڭدىم،
قىلغان ئىززىتىڭ ھامان ئېسىمدە،
ئىلھام - مەدەتتىڭ ھامان ئېسىمدە.

پايانداز سالىدى چاھار باغلىرىڭ،
كۆڭلۈمنى تارتتى قارلىق تاغلىرىڭ،
پاراغەت بولدى ئاشۇ چاغلىرىڭ،
بىز قۇرغان سۆھبەت ھامان ئېسىمدە،
بۇ بەختىمۇ - دۆلەت ھامان ئېسىمدە.

راھەت باغ - راھەت بىر بوستانىكەن،
پالۋانتۇر كۆپ - كۆك باراقسانىكەن،
يىمىشى سەر خىل، نەق ئەدنان ئىكەن،
تۆككەن شەربىتى ھامان ئېسىمدە،
بەرگە لەززىتى ھامان ئېسىمدە.

قارا قاپچىنىڭ ئېدىر - تاغلىرى،
شاتۇت، ئۆرۈكلۈك ھويلا باغلىرى،
ھوزۇر بەخش ئەتتى كۆكلەم چاچلىرى،
سالقىن ھاۋاسى ھامان ئېسىمدە،
تەنگە داۋاسى ھامان ئېسىمدە.

بۇندا تاغ كېسىپ بىر يىل تاۋلاندىم،
پەرھادلار ئارا ئىشتىن زوقلاندىم،
توغام پۈتكەندە چىندىن شادلاندىم،
سۇلار شاۋقۇنى ھامان ئېسىمدە،
يۈرەك دولقۇنى ھامان ئېسىمدە.

بوغازمۇ ئەجەپ گۈزەل بىر يېزا
ئۆستەڭ چاپتىممەن تەر تۆكۈپ تازا،
شۇ يىل قوغۇنى ئوخشىدى راسا،
«شەكەر!» دېگىنىم ھامان ئېسىمدە،
داڭلاپ يېگىنىم ھامان ئېسىمدە.

بوستانلىرىڭدا مەشرەپ ئوينۇدۇم،
تويغا چاقىرسا بارماي قويۇدۇم،
قىز - يىگىتلەرگە قاراپ تويۇدۇم،
ئۆسسۈل - ساماسى ھامان ئېسىمدە،
ئوتلۇق ناۋاسى ھامان ئېسىمدە.

ئۈچ يىل دېگەندە ئۇزاتتىڭ مېنىڭ،
دىلىمدا ھەر چاغ ئەسلەيمەن سېنى،
يەنە كۆرسەم دەر كۆڭلۈم ئارمىنى،
نازاكەتلىكىڭ ھامان ئېسىمدە،
ساخاۋەتلىكىڭ ھامان ئېسىمدە.

خەلقنىڭ شۆھرىتى

تارىخ ماڭا ساۋاق بەرگەن ياشلىق چېغىمدىن،
ئۆتكەن ئىكەن ھاياتلىقتا كۆپ ئۇزۇن دەۋران.
زالىملارغا، تەڭسىزلىككە لەنەتلە رىئوقۇپ،
بىر ياقىدىن باش چىقارغان مېھنەتكەش ئىنسان.

توختاتىمىدى قان تۆكۈشنى شاھلار تەخت ئۈچۈن،
بىر تەرەپتىن ئىلمۇ - ھېكمەت يەڭدى زۇلمەتنى.
بۇ دۇنياغا زىننەت بەردى، ئەھلى دانىشلار،
كۆپ ئەسىرلەر ئەۋج ئالدۇرۇپ ئالڭ - مەرىپەتنى.

ھەر بىر خەلقنىڭ شۆھرىتى بار تىللاردا داستان،
شېئىر - سەنئەتتە تۆھپىسى مول بەشەرىيەتكە،
شۇ بايلىقتىن ئوزۇق ئالغاج مېنىڭ يۈرىكىم،
كۆڭۈل قويدۇم ھەۋەس بىلەن مەن شېئىرىيەتكە.

ئەڭ قەدىمىي خەلقىمىزنىڭ تۈرلۈك يېزىقى،
چاقناپ تۇرار ئەجدادلارنىڭ ئەقىل - ئىدىرىكى.
شانلىق ئۆتمۈش گۇۋاھىدۇر ئالتۇن پۈتۈكلەر،
نەقىش ئېتىلگەن نەسىللەرنىڭ ئارزۇ - تىلىكى.

مەھمۇد بوۋام ئالەمشۇل خەزىنە ئېچىپ،
«ئۇلۇغ پىشۋا» ئۇنىۋانىغا بولدى سازاۋەر.
خاس ھاجىبىنى، يۈكەنەكنى تىلىمغا ئالسام،
يۈرىكىمدە دولقۇنلىنار چەكسىز ئىپتىخار.

ئەلشىرىنىڭ غەزەللىرى، سۆيگۈ كۈيلىرى
قىممەتباھا دۇردانىلەر قوشتى تىلىمغا،
نزارىنىڭ ئالتۇن ھەللىك قولىيازىمىنى
كۆچۈرگەندە ھەر مىسراسى سىڭدى دىلىمغا.

ھەر بىر خەلقنىڭ شۆھرىتى بار تىللاردا داستان،
شېئىر - سەنئەتتە تۆھپىسى مول بەشەرىيەتكە.
يىلتىز تارتقاچ يۈرىكىمدە ئىنسانىي تۇيغۇ،
ھەۋەس قويدۇم زوق - شوق بىلەن مەن شېئىرىيەتكە.

1982 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

بېغمغا قىل قەدەم تەشرىپ

بېغمغا قىل قەدەم تەشرىپ، باھارمۇ كەلدى جانانم،
جاھاندا تاپقىنىم بىر سەن، گۈزەل يارىم، قەدىردانم.

ساناپ تۇردۇم كېلەر چاغنى يولۇڭغا تەلمۈرۈپ باقتىم،
جامالىڭ ئىنتىزار قىلدى، تۈگەي دەپ قالدى دەردانم.

ئوقۇشنى پۈتتۈرۈپ ئەلا، مۇئەللىملىكنى خالاپسەن،
يېتىشكەچ بۇ خەۋەر تېزلا، تېنىمدە يايىردى جانم.

پۈتۈشكەن ئەھدىمىز بارغۇ يېزامدا بىللە ئىشلەشكە،
بۇ يەردە مەنمۇ باش تېخنىك، دىلىمدا يوقتۇر ئارمانم.

ئەۋەتكەن ھەر ۋاپا نامەڭ جېنىمغا بىر ئارام بولدى،
مۇناسىپ كۈتمىسەم ئەندى قويارمۇ مېنى ۋىجدانم؟!

چېمەنلەر سەن ئۈچۈن سالىدى پايانداز ياپ - يېشىل، كۆر-
كەم،

قۇچاق ئاچماققا راسلاندى تۈزەپ ھۆسننى بوستانم.

چىقىپ غۇر - غۇر شامال ھەر يان مۇسەپپا ئەيلىدى باغنى
يولۇڭغا ئەتىر چاچماققا ئېچىلدى گۈل - گۈلىستانىم.

سۇۋادان - سەرۋىلەر رەت - رەت سېنى كۈتمەككە سەپ
تۈزدى،

كۈمۈش سۇ سازىنى چالدى، كۆڭۈللۈك بەكمۇ ھەر يانىم.

غەنىمەت بىل بۇ چاغلارنى، يېتىپ كەل ياخشى سائەتتە،
كۈتەر بىزنى گۈزەل ئىقبال، بۇنىڭغا كامىل ئىمانىم.

1982 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

شائىرە سىڭلىمغا

گۈلزارنى قىلدى ھەيران كۆركەم لاتاپتىڭىز،
بۆلۈلنى قىلدى قايىل سۆزدە پاساھىتىڭىز.

چىقماس بېرەرمۇ مىسرا ئوت يانمىغان يۈرەكتىن،
كۈچلۈك ئىكەن ئەجەپمۇ يالقۇن - ھارارىتىڭىز.

ھەر بىر نەپىس كۈيىڭىز دىلغا سالىدى ھاياجان،
مەلۇم بولدى ئوچۇقلا يۈكسەك ماھارىتىڭىز.

ھەركىم قىلىشقا جەۋلان ئاسان ئەمەس بۇ مەيدان،
تەھسىن ئوقۇشقا لايىق باركەن جاسارىتىڭىز.

تەبرىك قىلاي يۈرەكتىن، ئوتۇق تىلەي جان - دىلدىن،
ئۆمۈر بويى يار بولسۇن ئىقبال - سائادىتىڭىز.

1982 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

قەلىمىم

سەن مەيدانغا چۈشكەن كۈنلەردىن بېرى،
چاپتىڭ سەن بىر مەزگىل خېلى ئىلگىرى.
ۋە لىكىن كۆپەيگەچ توساق كۈنسېرى،
بىر مەھەل چېپىشتىن قالدىڭ قەلىمىم.

ئەمەسكەن بۇ دۇنيا خالى ھەسەتتىن،
قاچانمۇ قۇتۇلغاي ئىنسان تۆھمەتتىن.
زارلانمىدىڭ ئەمما ئازار كۈلپەتتىن،
ۋاقتىنچە دېمىگىنى ئالدىڭ قەلىمىم.

«يىللارنىڭ قوينى كەڭ، كۆپتۇر پۇرسىتى»^①،
ئوخشاشماس ھەر يىلنىڭ ھوسۇل - بەركىتى،
يەڭگەچكە قۇرغاقنى ئىنسان مېھنىتى،
ئەمگەككە قايتا يول سالدىڭ قەلىمىم.

يەنە چاپ قۇربىڭچە، ئەمدى يوق توساق،
نە ھاجەت بىھۈدە تارتىنىپ تۇرماق،

① بۇ مىسرا شائىر ل. مۇتەللىپ شېئىرىدىن ئىقتىباس.

ئۆمۈرنى ئۈنۈملۈك ئۆتكۈزسەك خوپراق،
بۈگۈن سەن سىناقتا قالدىڭ قەلىمىم.

1982 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

قەلبىمگە

قانائەت مۈلكىنى سەن ئەزىز تۇتتۇڭ،
مەڭگۈلۈك يار بولسۇن بۇ دۆلەت ساڭا،
كۆڭۈلسىز چاغلاردا غەمنى ئۈنۈتتۈڭ،
ئەرزىيدۇ ئېيتسام مەن مىڭ رەھمەت ساڭا.

ئەزەلدىن بىلىمىڭ قۇۋلۇق، رىيانى،
خۇش كۆرمىدىڭ ئەسلا پەسكەش تامانى،
ئاددى - ساددىلىقتا كۆردۈڭ ۋاپانى،
بۇ خۇلقۇڭ بىر گۆھەر - پەزىلەت ساڭا.

جاي ئالغان سېنىڭدە كىرىسىز بىر تۇيغۇ،
ئۆمرۈڭدىن قىلمىدىڭ زەررە غەم - قايغۇ،
قايغۇغا يول قويساڭ، ئىچەتتىڭ ئاغۇ،
شۈكرى قىل، تەلەيدۇر بۇ قىسمەت ساڭا.

ئىنساندا ھەر يۈرەك سوقۇشى باشقا،
سەن سوققان ھەر زامان كەمتەر ياشاشقا،
كېسىرگە يول قويما، ئۇچما ماختاشقا،
ھۇشيار بول، يۇقمىسۇن يات ئىللەت ساڭا.

كۆرەڭلىمە ھەرگىز ئەيىبىم يوق دەپ،
نۇقسانسىز ئادەمنىڭ بولۇشى تەس گەپ،
ئۆزۈڭگە ھەر زامان قوي قاتتىق تەلەپ،
ياخشى ئۆت، بۇ چاغلار غەنىمەت ساڭا.

1982 - يىل ماي، ئۈرۈمچى

① شىمالغا سەپەر

ھەر تاڭدا سەھەرنىڭ پەيزىنى سۈرۈپ،
ۋەتەننىڭ ھۆسنىگە باقماق بىر راھەت.
ئاقباش تاغ شەپقە بويالسا كەچ پەيت،
خىيالغا چۆمسەن قاراپ بىتاقەت.

شۇ تاغنىڭ كەينىگە باش قويسا قۇياش،
ئاستىلا قىزارغان سالاپەت بىلەن،
دەيمەنكى، بۇ ۋەتەن نەقەدەر كەڭرى،
قۇياشمۇ چارچاپتۇ شۇ ھالەت بىلەن!

قەلبىمدە ياناتتى بىر ئارزۇ - تىلەك:
قانىتىم بولسىدى، قۇش كەبى ئۇچسام،
تاغلاردىن ھالقىسام، چىمەنلەر كەزسەم،
لالىلار قىزارغان گۈلزارنى قۇچسام.

دەريا بويلىرىدا پىيادە يۈرۈپ،
سۇلار نەغمىسىگە تىچ قۇلاق سالسام،
باغلاردا بۇلبۇلغا ئاھاڭداش بولۇپ،
كۈي توقۇپ، ھەر سەھەر سازمىنى چالسام.

① 1982 - يىلى يازدا ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن بىر توپ شائىرلار شىمالغا مەيدىگە چىقىپ، بىر قانچە شەھەر ۋە كەنتلەردە زىيارەتتە بولغان ھەققى. شۇ سەپەر كۆزدە تۇتۇلدى.

كۆرسەم مەن دېڭىزدەك چەكسىز ئېتىزدا،
ئالتۇن باشاقلارنىڭ يەلپۈنۈشىنى.
بىپايان ئوتلاقتا قوزا، تايلارنىڭ
سەكرىشىپ ھاياتقا تەلپۈنۈشىنى.

ئېھ... ۋەتەن ھۆسننى قىلماق تاماشا
ياز پەسلى كۆڭۈلگەن نەقەدەر راھەت!
ۋە لېكىن بىر دەپتە مۇيەسسەر بولماس،
كۆرگىنىڭچە كۆرگىن، لەھزە غەنىمەت.

شۇ ئارزۇ ئىشقىدا يۈرەك يانغاندا،
تەلەپكە جۇر بولدى ئاخىر بىر پۇرسەت.
ئۇچۇرما بولغاندەك كۆڭلۈمنىڭ قۇشى
ئۇچۇش سەزگۈسىدە سېزەتتى لەززەت.

گۈل ئاچتى ئارزۇدىن پەقەت بىر غۇنچە،
ياز ئېيى شىمالغا قىلدىم مەن سەپەر.
دىكەش دوستلىرىمنىڭ ھەمراھلىقىدا
يولغا چىقتىم مەمنۇن بىر قۇتلۇق سەھەر.

1982 - يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى - شىخەنز

بوستانلىق شەھەر

قەدىمىي بىر چۆللۈك ئۇيقۇنى تاشلاپ،
ھايات چىمەندىن ئاپتۇ بىر ئورۇن،
بۇندا قەد كۆتەرگەن يېڭى شىخەنزە
خەرىتىدە ئەسلا يوق ئىدى بۇرۇن.

ئەزەلدىن كۈچلۈكتۈر ئىنساننىڭ ئىشقى
ئۆزىنى ياشاتقان ئېسىل تۇپراققا.
بىر يىگىت ئۆمرىچە قىسقا مۇددەتتە
قاقاسلىق ئايلانغان بوستانلىق باققا!

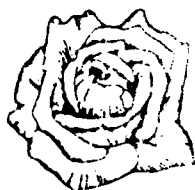
بارىمەن ئوڭ - سولغا تويماستىن قاراپ،
تېرەكلىك يوللاردا ماشىنا ئۇچار،
ئېكىنزار ئېتىزلار، ئالتۇن باشاقلار
تەۋرىنىپ قارىسا، دىل خۇشلۇق قۇچار.

ئۇچقۇدا ئولتۇرۇپ قارىساڭ پەسكە،
شاھمات تاختىسىدەك رەتمۇ - رەت سالا.
شاخلاپتۇ كېۋەزلەر پاتماي چۈنەككە،
ئالدىمدا تەپ - تەكشى گۈلزارلىق دالا.

باشلايدۇ شەھەرگە تۈز ئاسفالت يول،
كوچىلار ئازادە، ھەر تەرەپ ئاۋات.
ئاق بۇلۇت قۇچۇپتۇ تۇرخۇنلار قاتار،
مەرمەردىن بېزەلگەن بىنالار قات - قات.

ئەزەلدىن كۈچلۈكتۇر ئىنساننىڭ ئىشقى،
ئۆزىنى ياشاتقان ئېسىل تۇپراققا.
بۇرۇنقى چۆللۈكتىن پەقەت نشان يوق،
بوستانلىق سوزۇلغان يىراق - يىراققا.

1982 - يىل ئىيۇن، شىخەنزە.

شان - شەرەپ كىمىنىڭ؟

شان - شەرەپ ۋەتەننىڭ ئىشىقىدا يېنىپ،
 باغرىغا ئۈنچە تەر تۆككەنلەرنىڭدۇر.
 مۇشەققەت - جاپانى مەردانە يېڭىپ،
 ھۆسنىگە نەقىش - بىزەك چەككەنلەرنىڭدۇر.

ئەجدادلار داڭقىنى يادىدا ساقلاپ،
 ئانىنىڭ سۈتىنى بىر ئۆمۈر ئاقلاپ،
 ساداقەت، ۋاپانى قەدىرلەپ، ياقلاپ،
 نەزەرنى يىراققا تىككەنلەرنىڭدۇر.

تارىختا قالدۇرۇپ مەڭگۈ ئۆچمەس ئىز،
 ئۆتكۈزۈمەي پۇرسەتنى بىكار، مەنسىمىز،
 پەللىدىن - پەللىگە پەرۋاز قىلىپ تېز،
 سائادەت قەسرىنى قۇرغانلارنىڭدۇر.

ئەگىنىدە دائىما قاردەك ئاق خالات،
 قەلبىدە كۆيۈنۈش، شەپقەت ھەم نىجاد،
 خەستە - بىمارلارغا بەخش ئېتىپ ھايات،
 تۈن - كېچە ئۇيقۇدىن كەچكەنلەرنىڭدۇر.

دوسكىنىڭ ئالدىدا چاپنى ئاقارتقان،
لەۋزىدىن گۆھەردەك بىلىم تاراتقان،
ياش غۇنچە ئەۋلادنى قاتارغا قاتقان،
ئۇستازلار ئۇستازى باغۋەنلەرنىڭدۇر.

مول نېمەت يارىتىپ، ئاددىي ياشىغان،
پەرھاتتەك تاغ كېسىپ، تۇغان ياسىغان،
سۇ باشلاپ چۆللەرگە بوستان ياسىغان،
شۇ ئەزىز مېھنەتكەش دېھقانلارنىڭدۇر.

ئار - نومۇس، ۋىجداننى پۇلغا ساتمىغان،
بىراۋنىڭ قىلىغا قول ئۇزاتمىغان،
قەدرى - قىممىتىنى يەرگە ئاتمىغان،
دىلى پاك، ۋىجدانلىق ئىنسانلارنىڭدۇر.

1998 - يىل، يانۋار، ئۈرۈمچى

ئافرىقا سەگەك

(«ئافرىقا ئەركىنلىكى كۈنى» گە بېغىشلانغان)
 ئافرىقا ئۇخلىماس، ئافرىقا سەگەك،
 ئافرىقا كۈرەشتىن چۈشۈرمەس بىلەك.
 ئاڭلىدىم جاراڭلىق قەلب ساداسىنى،
 كۆردۈمەن ئويغانغان كەڭ سەھراسىنى.
 كۆزىدە چاقنىغان بىر ئۈمىد كۆردۈم،
 دۈشمەنگە قەلبىدە غەزەپ - ئوت كۆردۈم.
 بۇ قىتئە نەپەسى تونۇردەك ئىللىق،
 ئۇپۇقىدا كۆردۈم چوغدەك قىزىللىق.
 بۇ رەڭدىن نامايەن بايرام ھارپىسى،
 كۆكىدە كەزمەكتە تاڭنىڭ شەپىسى.
 ئەسىرلەر خورلانغان بۇ قەدىم تۇپراق،
 كۆز ئېچىپ، جاھانغا سالماقتا قۇلاق.
 دوستى كىم، دۈشمەن كىم؟ سەزگەن ئۇ بۈگۈن،
 زۈلمەتتىن، قۇللۇقتىن بەزگەن ئۇ بۈگۈن.
 قۇل ئەرەب ئۈزۈمەكتە ياۋ زەنجىرىنى،
 جەڭلەردە ھەل قىلىپ ئۆز تەقدىرىنى،
 نېگىرلار كۆرسىتىپ جاسارىتىنى،

كۈرەشتىن ئىزلىدى سائادىتىنى.
جازائىر پۇرت - سەئىد ئىزىدىن ماڭدى،
ئەركىنلىك ئىشقىنى يۈرەككە تاڭدى.
قان كېچىپ، جان بېرىپ بۇ ئەل ئەرك ئۈچۈن،
دۈشمەندىن ئالماقتا ئىنتىقام - ئۆچمىن.
جەڭگىۋار گىمىن بار كۈنگۈ تىلىدە،
كۈرەشكە باغلىغان كەمەر بېلىدە.
ئانگولا، كامېرون غەپلەتنى قويغان،
يورۇق ئىستىقبالىنى يۈرىكى تۇيغان.
تومۇرىدا كۈرەشنىڭ قېنى بار قايناق،
يېقىنىدۇر، بۇ ئەلدە تالڭ ئاتار پارلاق.
دېمەككى، ئويغاندى بۈگۈن ئافرىقا،
ھۆرلۈك قۇچار، شەكسىز، پۈتۈن ئافرىقا.
كۈرەشتە ھەل قىلار ئۆز تەقدىرىنى،
پارچىلاپ دات باسقان ياۋ زەنجىرىنى.

1962 - يىل، مارت، ئۈرۈمچى.

بىر كېلىپ مېھمان بولۇڭ

(شائىر مۆمىن سەپىرىنىڭ بايراملىق چاقىقىغا جاۋاب)

بۇ ھاياتنىڭ پەيزى بارمۇ، شېئىرى سەنئەت ولمىسا،
باغ - چىمەنمۇ زىرىكىشلىك بەزمە - ئىشرەت بولمىسا،
كۈن كۆڭۈللۈك ئۆتمىگەي، دوست - يارۇ ئۆلپەت بولمىسا،
يارۇ ئۆلپەت بار بولۇپ، دوستانە سۆھبەت بولمىسا،
ھەزىل - چاقچاق ئۇرغىماس، دىلدا مۇھەببەت بولمىسا.

بىر ھەزىل يازغان ئىكەنسىز، دوستىمىز مۆمىن سەپەر،
پىكىرىڭىز جۇشقۇن ئىكەن، ئىخلاى بىلەن سالىدىم نەزەر،
قاپىيەگە باي ئىكەنسىز، يازسىڭىز ھەم چوڭ ئەسەر،
ئاڭلىسام، ھەمدەم ئىكەن قەغەز - قەلەم شامۇ - سەھەر،
دەر ھەقىقەت، باغ كۆكەرمەس ئەجىر - مېھنەت بولمىسا.

«ئانىشەنلەر ئېيتىدۇ: «ھېكمەتكە سالغىن سەن قۇلاق،
ئاد ئېتىپ تۇر دوستلىرىڭنى تۇرسا ئۇ سەندىن يىراق،
بىر خېتىڭدە بولسۇن، ئەلۋەتتە، ئىپاردەك خۇشپۇراق».
گۆھەرلەر ئۈندىدى چاقچاققا قىزغىن ئىشتىياق،
سەم ئۆتەتتۇق خەت يېزىشماي ئۈشۈۋ ھېكمەت بولمىسا.

سىزنى مەن بوۋاي دېمەيمەن، بار قۇۋەت - دەريمانىڭىز،
ھەم تېخى دۇلدۇل سۈپەت چاپماققا بار ئىمكانىڭىز،
بەستىڭىزگە خوپ ياراشقاي بەيگىدە جەۋلانىڭىز،
باغىڭىزدا بىر زامان بولغان ئىدىم مېھمانىڭىز،
بىر كېلىپ مېھمان بولۇڭ، سىز ھەم مۇشەققەت بولمىسا.

1994 - يىل، ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

پۇرسەتنى كەتكۈزسەك خاتا

تىنچىمىزنى بۇزدى ئەمدى بىر قارا مۇدەش تۇمان،
سەل قاراپ غەپلەتتە قالساق، ھالىمىز بولغاي يامان.

ئاق شاياتىن سوزدى چاڭگال، نەسلىمىزگە قەست قىلىپ،
بولدى ئاپەت يۇرتىمىزغا كۈنسېرى تەھدىت سېلىپ.

شۈركۈنەرمىز ئاڭلىغاندا بۇ نىجىسنىڭ نامىنى،
بىر ۋەھىمە لەرزىگە سالدى كۆڭۈل ئارامىنى.

بىز بۇ ئاپەت ئالدىدا تۇرساق گۇناھ قول قوشتۇرۇپ،
توسىمىساق بەتتەر جىنايەت چارە - ئىمكان بار تۇرۇپ.

بىز پاراسەت ساھىبى مەردانە خەلق ئەۋلادى بىز،
ئىلىمۇ ھېكمەت، ئاڭ تاراتقان كۆپ ئەسىر ئەجدادىمىز.

چاقنىغان بىزدە ئۇزاق ئەخلاق - ئەدەب دۇردانىسى،
ئىزگۈ ئىشتا ئۈلگە بولغان يۇرتىمىز ھەر خانىسى.

ئەمدىلىكتە باشىمىزغا نەدىن كەلدى بۇ بالا؟
بىر سەۋەب: بولدۇق بىخۇدلىق ئىللىتىگە مۇپتىلا.

پۇلپەرەسلەر پايدا كۆزلەپ، ئاق ۋاباغا ئاچتى يول،
ئازدۇرۇشقا ياش گۆدەكنى ھەر تەرەپتىن سالىدى قول.

ئازدۇرۇلغانلار بۈگۈن ھەر ئەسكى ئىشتىن يانمىدى،
پۇل كېرەك بولغاچقا ھەتتا قان تۆكۈشتىن يانمىدى.

تارتقۇلۇقنى بۇ بىلەن تارتماقتا كۆپ ئاتا - ئانا
باشقا چۈشكەچ بالا دەردى، نەدىن تاپسۇن بىر داۋا.

بىز بۇ ھالدا تەمتىرەپ پۇرسەتنى ئۆتكۈزسەك خاتا،
چارە - تەدبىر ئويلىماي ۋاقىتنى كەكتۈزسەك خاتا.

ھەممىمىزنىڭ بۇرچى شۇ: كۈچلۈك ئىلاج تاپماق كېرەك،
ئاق شاياتۇن يوللىرىنى بىرلىشىپ توسماق كېرەك.

ئۇشبۇ ئىشتا بولسۇن، ئەلۋەتتە، پۈتۈن ئەس - يادىمىز،
تېز قۇتۇلسۇن بۇ قەنەزىرلەردىن ئەزىز ئەۋلادىمىز.

1994 - يىل، دېكابىر، ئۈرۈمچى.

قاراماي

نامىڭنى، داڭقىڭنى ئاڭلىسام ھەر چاغ،
كۆرۈشكە يۈرىكىم بولاتتى مۇشتاق.
پەيت كېلىپ ۋەسلىڭگە مۇيەسسەر بولدۇم.
نەقەدەر گۈزەلسەن، ئەي ئالتۇن تۇپراق.

جاھانغا تارالدى «قاراماي» ئاتىڭ،
چۆل ئەمەس، خەزىنە ئەسلىدە زاتىڭ.
بۈركۈتتەك يايغانسەن ھەر يان قاناتىڭ،
بۈگۈن ساڭا كۆكلىم ئاچقان كەڭ قۇچاق.

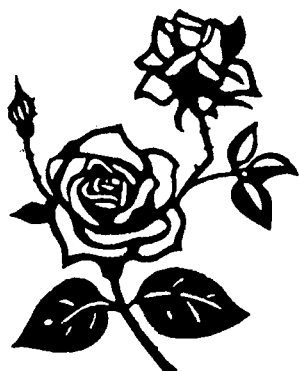
باغرىڭدىن ئۆتتۈم مەن چۈش - پىشىن ۋاقتى،
تومۇزنىڭ ئاپتېپى تېنىمگە ياقتى.
مۇنارلار ئالقىشلاپ يىراقتىن باقتى،
قۇياشنىڭ نۇرىغا چۆمۈلگەن ھەر ياق.

تەسەۋۋۇر - پەرەزدىن چىقتىڭ ئۈستۈن سەن،
نىمانچە بەرق ئۇرۇپ تېزلا ئۆستۈڭ سەن،
يىل ئەمەس، ئەسىرنى ئاتلاپ ئۆتتۈڭ سەن،
بىر شەھەر قۇرۇپسەن ھاياتى قايناق.

قالماپتۇ بۇرۇنقى قاغجىراق چۆللەر،
ھەر ياندا مۇنارلار، ئاسفالىت يوللار،
نەقىشدار بىنالار، دەرەخلەر، گۈللەر،
بەخش ئەتتى قەلبىمگە قىزغىن ئىشتىياق.

يىراقتا تىك - مەغرۇر ئاقباش تاغلىرىنىڭ،
ياپ - يېشىل تون كىيگەن كەڭ يايلاقلىرىنىڭ،
ۋادىغا سۇ بېرەر شوخ بۇلاقلىرىنىڭ،
كەلگۈسى ھاياتنىڭ تېخىمۇ پارلاق!

1982 - يىل ئىيۇن، قاراماي.

جەرەنبۇلاق

كۆك يۈزىدە ئۈزەر بۇلۇت مامۇقتەك ئاپپاق،
كۆز ئالدىمدا ئالتۇنسىمان تاۋلىنار تۇپراق.
كەڭ ۋادىغا كۆكلەم قىزى ئاچقان كەڭ قۇچاق،
ئاسمان پەلەك بۇرغىلارنىڭ نەرسى ياڭراق،
فۇنتان ئۇرۇپ، دەۋران سۈرەر بۇ جەرەنبۇلاق!

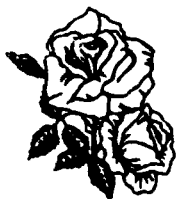
جەرەنبۇلاق، نامىڭ سېنىڭ نېمانچە گۈزەل؟
ماۋزۇ بۇلار شائىرلارغا يازغاندا غەزەل.
نۇر مەنبەسى گۆھەر بولۇپ يارالدىڭ ئەزەل،
مىڭ مەرتىۋە ئاڭلىغاندىن بىر كۆرگەن ئەۋزەل،
سېنى كۆرۈپ ھاياجىنىم جۇش ئوردى قايناق.

قىشنى قوغلاپ باشلىغانسەن باھار - يازىڭنى،
يېڭىلاپسەن مۇقامىڭنى، چالغان سازىڭنى،
بۈگۈن ۋەتەن ئاڭلىماقتا شوخ ئاۋازىڭنى،
«يەتتە باتۇر» دېدىم قاتار نېفىت جازاڭنى،
يۈز باسقۇچلۇق كۈمۈش باكىلار مىسالى راۋاق.

كۆپ ئەسىرلەر غېرىپسىنىپ جىمجىت ياتقانسن،
بوران - چاپقۇن قۇترىغاندا غەمگە پاتقانسن،
چۆل قىزلىرى جەرەنلەرنى توپقا قاتقانسن،
چۇپانلىرىڭ كەلسە ئۇسساپ جام ئۇزاتقانسن،
لېكىن ھېچكىم مۇڭلىرىڭغا سالمايتتى قۇلاق.

بۈگۈن كەلدى ئۇزۇن زامان كۈتكەن ئارزۇيۇڭ،
ھۆكۈم سۈرەر جۇشقۇن ھايات بولغاندەك تويۇڭ،
كۆكتە ئۇچار شادىيانە بەختىيار كۈيۇڭ،
تۆھپەڭ بىلەن يىلدىن - يىلغا ئۆستى ئابرويۇڭ،
سەن ياراتقان مۆجىزىلەر نۇر چاچار پارلاق.

1982 - يىل ئىيۇن، قاراماي.

سايرام

كۆللەر كۆپ دۇنيادا چوڭ - كىچىك ھەر خىل،
ۋە لېكىن بىر كۆل بار، كۆللەر سەر خىلى.
ياتىدۇ دېڭىزدەك ئۇپۇقنى قۇچۇپ،
تاغلار قۇچىقىدا - بۇ سايرام كۆلى.

سۇلىرى زۇمرەتتەك سۈپ - سۈزۈك، زەنگار،
كۆزىنىڭ قارچۇغىدەك ئاجايىپ تىنىق.
يىڭنە چاغلىق نەرسە چۈشە ئاستىغا،
دۇغلانماي ئەينەكتەك كۆرۈنەر ئېنىق.

مۆجىزە ياراتقان بۇندا تەبىئەت،
لىۋىگە سېلىنغان ياپ - يېشىل گىلەم.
ئارچىزار تاغلىرى قورشاپتۇ كۆلنى،
بۇ يەردە پەسىللەر ھەمىشەم كۆكلەم.

ئۈستىدە يەلپۈنسە سالقىن شاماللار،
سۇلىرى ئۈنچىدەك سۆيەر قىرغاقنى.
كۆرسەن ئەتراپتا توپ - توپ پادىلار
بۇلۇتتەك قاپلىغان يىراق - يىراقنى.

1982 - يىل ئىيۇن، سايرام.

كەڭساي

كۆرگەنمۇ سىز كەڭسايىنى،
بېھىشتەك گۈزەل جايىنى.
كۆرمىگەنمەن ھېچبىر دە
بۇنداق كۈلگۈن چىرايىنى.

مەن تەلەكسىز چۈشكەندە،
بۇلاقلاردىن ئۆتكەندە،
تەشۋالىقىم راست قاندى،
مۇزدەك سۇدىن ئىچكەندە.

كۆكتە تاغلار قامىتى،
باغرى تاۋۇس قانىتى،
نەقىش ئېتىلگەن سۈرەتكە
تەبىئەت كارامىتى.

تاغ باغرىغا ياراشقان
ئوتلاپ يۈرگەن توسۇن تاي.
ئارچىزارنىڭ قوينىدا
ھايات تاپقان جىلغا - ساي.

1982 - يىل ئىيۇن، كەڭساي.

گۈزەل ئىلى

سەن شۆھرەتلىك ئەزىز ماكان،
بېشىڭدىن كۆپ ئۆتتى تۇپان،
ئىز قالدۇردى قانچە ۋولقان،
تارىخلاردا داڭقىڭ داستان،
ھۆرمىتىم بار ساڭا چەندان.

كۆپ ئاڭلىدىم شۆھرىتىڭنى،
دىلغا پۈكتۈم ھۆرمىتىڭنى،
ئارزۇ قىلدىم سۆھبىتىڭنى،
ئاخىر كېلىپ پۇرسەت ئىمكان،
پورەك ئاچتى ئارزۇ - ئارمان.

تاغلىرىڭدىن مەن ئۆتكەن چاغ،
سەپ - سەپ ئارچا ئاچتى قۇچاق،
چەكسىز كەتكەن يېشىل يايلاق،
مىخ - مىخ قويلار بۆلۈتسىمان،
ئات ئۈستىدە تامام چۇپان.

يوللىرىڭدا ئەمدى باغلار،
ئارتتا قالدى ئېگىز تاغلار.
كەڭ ئېتىزدا زەر باشاقلار،
قاينام - تاشقۇن باقسام ھەر يان،
قەد كۆتەرگەن تاغ - تاغ خامان.

يىگىتلىرىڭ چەبدەس، ئىشچان،
قىزلىرىڭدۇر پەرى جانان،
مەرۋايىتتەك تەرگە پىشقان،
مۇيسىپىتلەر ئارا تۇتقان،
مول ھوسۇلغا كۆڭلى تولغان.

يېزاڭ جەننەت، سالقىن ئاشخام،
باغ قوينىدا ئۆيلەر تامام،
بەك ئازادە ھويلا ئارام،
سۇۋادانلار خوپ ياراشقان،
ئۆتتۇق يولدىن سىلىق، راۋان.

شەھرىڭ كۆركەم، كوچاڭ رەت - رەت،
رەسسام بولۇپ بۇ تەبىئەت
سىزغان ئەجەپ رەڭدار سۈرەت.
كۆك پايانداز بىزگە سالغان،
قۇچاقلاشتۇق دوستۇ ياران.

باقتىڭ ئىلى نازاكەتتە،
داستىخان سالدېڭ ساخاۋەتتە،
ھەر كۈن بولدۇم زىياپەتتە.
پەنجىم ئىكەن بۆك - باراقسان،
مەشرەپ تۈزۈپ كۈتتى مېھمان.

مۇشتاق ئىدىم جامالىڭغا،
بۈگۈن يەتتىم ۋىسالىڭغا،
سەن تولۇپسەن كامالىڭغا،
گۈللە يەنە، ياشنا ھامان،
نامى مەشھۇر ئەزىز ماكان!

1982 - يىل ئىيۇن، غۇلجا.

مەقبەرە ئالدىدا

ئىلى باغچىسىنىڭ ئىچى بەك سالقىن،
يوللارغا سىكىلەك يايغان مەجنۇنتال.
قەلبىمدە بېسىلماس ھاياجان، دولقۇن،
يۈزۈمنى سىپىلاپ ئۆتىدۇ شامال.

ماڭىمەن خىرامان كۈنپېتىش تامان،
بەھرىمنى ئاچماقتا يېشىل مەنزىرە.
بىردىنلا ئالدىمدا بولدى نامايان
قۇياشتا تاۋلانغان قاتار مەقبەرە.

كۆز ئۈزمەي ئالدىغا باردىم مەن ئىلدام،
سۈكۈتتە خېلى چاغ تۇردۇم خىيالچان.
بۇ، بىلىسەڭ، شەھىتلەر قەۋرىسى تامام،
ۋەتەن، خەلق يولىدا جان نىسار قىلغان.

ئورتىدا بىر قەۋرە ھايالىسىز مېنى
گوياكى ماگىنىتتەك باغرىغا تارتتى.
شۇ تاپتا گۈل ئاچتى كۆڭلۈم ئارمىنى،
سېغىنىش تۇيغۇسى دەمبەدەم ئارتتى.

قەۋرىدە: «ئەھمەتجان قاسىمى مەرھۇم...»
ئويۇلغان نەقىشدار بۇ مۇبارەك نام.
شۇ ئاندا پىكىرگە غەرق بولدى كۆڭلۈم،
ئۇلۇغۋار بىر سىما جانلاندى ئىلدام.

شۇ تاپتا كۆرىمەن كۆڭلۈم كۆزىدە:
ئالدىمدا نەۋجۇۋان خۇش پىچىم قامەت.
تەبەسسۇم ئەكس ئېتەر ئىللىق يۈزىدە،
مانىۋ گۈللۈك دوپپا ياراشقان غايەت.

ھېلىھەم ئەگىنىدە ماشرەڭ چۇجۇركا،
بېلىگە ئەپچىللا باغلىغان كەمەر.
جەنۇبىي باغچىدىن^① چىقتى ئۇ گويا،
يەنە كۈلۈپ باقتى سۆيۈملۈك رەھبەر.

× × ×

قىرىق ئالتىنچى يىلنىڭ كۈز ئايلىرىدا
شۇ باغچە ھۆسننى تولۇق ساقلىغان.
سۇلغۇنلۇق كۆرۈنمەس چىرايلىرىدا،
گۈللەرنىڭ بەرگىدە ئۈنچە پارلىغان.

① جەنۇبىي باغچا - ئۈرۈمچىدىكى ھازىرقى مائارىپ كومىتېتىنىڭ ئورنى، بۇرۇن
زەل باغچىلىق قورا بولۇپ، بۇ يەردە ئەھمەتجان قاسىمى بىر مەزگىل ئولتۇرغان.

دەم ئېلىش پەيتىدە سەير ئېتەر رەھبەر
شۇ باغچە ئىچىدە چېمەنزار بويلاپ،
كەلگەن مېھمانلارنى كۈتىدۇ كەمتەر،
بىر ياقىتىن ئىشنى ئۈلگۈرەر ئويلاپ.

ئاشۇ يىل باغچىغا كىرىپ بىمالال،
رەھبەرنى كۆرۈشكە كۆپ بولدى پۇرسەت.
قول ئېلىپ كۆرۈشتۈم قانچە رەت خۇشال،
يۈرىكىمگە تولغان يالقۇن - ھارارەت.

بىر - بىرلەپ يېزىشقا قەلىمىم ئاجىز،
رەھبەرنىڭ ئىنسانىي پەزىلىتىنى.
نەقىشتۈر قەلبىمدە خاتىرە، شۇ ئىز،
مەن نېچكۈك ئۇنۇتاي كامالىتىنى؟

× × ×

تۈرىمەن قەۋرىنىڭ ئالدىدا ھامان،
گۈل ئاچقانداك بولدى كۆڭلۈم ئارمىنى.
ۋە لېكىن ئېغىركەن، دوستلىرىم، ھىجران،
سېغىنىش تۇيغۇسى ئۆرتىدى مېنى.

1982 - يىل ئىيۇن، غۇلجا.

مۇشائىرە

ئاخشام چۈشتى، ئايىمۇ چىقتى خىرە - شىرە،
ئالمىلىق باغ خوپ بېزەلگەن، خۇش مەنزىرە،
قەلبىمىزدە قالدى بۇ كەچ بىر خاتىرە،
دوستلار قۇردۇق باغ ئىچىدە بىر دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

ئېلېكتىرلەر يورۇتاتتى باغنى كۈندەك،
شاخ - شاخلاردا قىزىل ئالما بولغان بېزەك،
داستىخاندا تەخسە - تەخسە ھەر خىل گېزەك،
ئولتۇردۇق بىز چازا قۇرۇپ بىر دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

ئىلى يەنە بىر توپ مېھمان كۈتتى بۇ كەچ،
شائىرلىرى دۈررى - گۆھەر تۈكتى بۇ كەچ،
خىزمەت قىلىپ پەرۋاندىدەك ئۆتتى بۇ كەچ،
ئۆلپەتلەشتۈك بولۇپ ئىناق بىر دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

ساھىپخانلار مېھمانلارنى خوپ داڭلىدى،
ھۆرمەت بۇ، دەپ مېھمانلارمۇ جىم ئاڭلىدى،
ئارقىدىنلا شىشە قەدەھ جاراڭلىدى،
دوستلۇق ئىزھار قىلدۇق بولۇپ بىر دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

ھەر يۈرەكتە جۇشقۇن بولۇپ تاشتى ئىلھام،
ئوتلۇق مىسرا، توق قاپىيە ئاقتى ئىلدام،
نەپىس كۈيلەر كۆكتە ياڭراپ قىلدى داۋام،
قىزغىن چاۋاك چالدۇق پۈتۈن بىر دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

ئۇلۇغلىدۇق بىز ۋەتەننى، گۈل دىيارنى،
سۈرەتلىدۇق گۈلىستاننى، چېمەنزارنى،
كۈيگە قاتتۇق ئۇستا باغۋەن، ئىجادكارنى،
زوققا چۆمدى بۇ ئولتۇرۇش بۇ دائىرە،
قىزىپ كەتتى بەس - بەس بىلەن مۇشائىرە.

سايىراپ تۇردى دۇتار، تەمبۇر بۇ گۈلشەندە،
توختىمىدى باغ ئىچىدە كۈلكە - خەندە،
بارا - بارا ئۇپۇقتا تاڭ سۈزۈلگەندە،
تارقىدى شاد بۇ ئەنجۈمەن، بۇ دائىرە،
تامام بولدى تاڭغا يېقىن مۇشائىرە.

ئارا ئۆستەڭ

ئارا ئۆستەڭ باغ ئىكەن تىللاردا داستانە بولغىدەك،
ئاڭلىغانلار ۋە سېپىنى كۆرمەككە ئارمان بولغىدەك.

ئالمىزارلىق، بۆك - باراخسان، ياپ - يېشىللىق ھەر
تەرەپ،

كۆرمىگەنلەر بىر كۆرۈپ ھۆسنىگە ھەيران بولغىدەك.

بىر كۆرۈپ «بۇلاقبېشىنى» مەن ئۇنى جەننەت دېدىم،
ئابى كەۋسەر سۇلىرى تەنلەرگە دەرمان بولغىدەك.

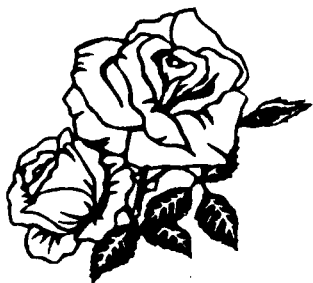
باغ ئارا سازەندە بۇلبۇل سايرىسا چاڭ كەلتۈرۈپ،
باشقا ئەلدىن بىر كېلىپ قۇشلارمۇ مېھمان بولغىدەك.

شاھىدى بولدۇم بۇ باغنىڭ، داستىخنى نېمەتكە باي،
قايسى يۇرتتا جاي تېپىلغاي مۇنداق مەزبان بولغىدەك.

ئۆكتى شەرۋەت بەزمىدە شېرىن سۆزىدىن دوستلىرىم،
ئىشىدى دىل باغىمىز سۇلماس گۈلىستان بولغىدەك.

قەلبىمىزدە قالدىم مەڭگۈ بۇ كۆڭۈللۈك ئۇچرىشىش،
خوشلىشىپ كەتسەك، يۈرەكتە ئەمدى ئارمان بولغىدەك.

1982 - يىل ئىيۇن، غۇلجا - تۇرپانىۋىزى.

كۈنەستە بايرام

قوناق بولدۇق نېمەتكە باي كۈنەستە،
بىزگە ئاتاپ تىككەن ئاق ئۆي بىر دەستە،
يېتىپ كەلدى سازەندىلەر بىر پەستە،
ئوغلاق تارتتى نەۋقىرانلار بەس - بەستە.

ھايال ئۆتمەي تاماشابىن توپلاندى،
مەيدان شۇ دەم بىر بايرامغا ئايلاندى.
ئارقىدىنلا قىز قوغلاشلار باشلاندى،
سان - ساناقسىز ھەۋەسكارلار ئاتلاندى.

قامچا تەگسە زارلانمايتتى ھېچ بىرى،
يېڭىلىشكە تەن بەرمەيتتى ياش - قېرى،
شۇنچە ئۇچقۇر دۈلدۈل كەبى ئاتلىرى،
يېڭىپ چىقتى شۇ كۈن قىزلار ئاخىرى.

كەچكە يېقىن بىزنى كۈتتى ئوتلاقتا،
قىمىز ئىچتۇق ئالتۇنسىمان ئاياقتا،^①

① ئاياق - ياغاچ كاسا.

ساقى بولدى چمۋەر قىزلار قوناقتا،
سايىراپ تۇردى دومبىرالار بىر ياقتا.

قېرىنداشلار تۆكتى شۇ كۈن مول نېمەت،
بولماس، دەيمەن، مۇندىن ئارتۇق زور ھۆرمەت.
بۇ چاغ بولدى بىزگە ئەجەپ غەنىمەت،
دىل رىشتىمىز ئۈزۈلمەيدۇ تائەبەت.

1982 - يىل ئىيۇن، كۈنەس.

نەلقا

ئەي نەلقا نەقەدەر مۆجىزات يۇرتسەن،
قوينۇڭنى قاپلىغان جەننەت ھاۋاسى.
ئارچىزار تاغلىرىڭ پۈتكۈل زەربەرجەد،
بىر قاراپ قاماشتى كۆزۈم قاراسى.

يولۇمدا قاش دەريا ئۆركەشلىگەندە،
يۈرىكىم دولقۇنلاپ ئاڭا جۇر بولدى.
تاغلاردىن ئىرماقلار پەسكە چاپقاندا
يۈرىكىم ئاجايىپ ھېس بىلەن تولدى.

قارايمەن ھەيرەتتە يىراق - يىراققا،
ھەيۋەتلىك چوققىلار كۆككە تاقاشقان.
ھەر يەردە بۇغىلار، قوزىلار، تايىلار
گۈزەل مەنزىرەڭگە بەكمۇ ياراشقان.

يولۇمدا خۇشقامەت شەمشاد - سەرۋەر
تاناپتەك چىرايلىق قاتار سەپ تۈزگەن.
قىزلاردا چوغلانىپ سۈنبۇل، لالىلار
ھۆسنۈڭگە بۆلەكچە ھۆسۈن كىرگۈزگەن.

يايلىغىڭدا كۆردۈم ئاق ئۆيگە چۈشۈپ،
قازاق دوستلىرىمنىڭ ئىلتىپاتىنى
ھۆرمەتلەپ ئالدىمغا نارىن قويغاندا
باسالمىدى قەلبىم ھېسسىياتىنى.

ئالمىلىق بېغىڭغا يېتىپ كەلگەندە
مەدھىيە ياغدۇردى بۆلبۈل ناۋاسى.
كۆڭۈللۈك بەزمەڭدە شائىر كۈيلىرى
جۆر بولدى جاراڭلاپ كۆكتە ساداسى.

چۈش مەھەل شەھرىڭگە قەدەم قويغاندا
قەلبىمدە بار ئىدى ھامان بىر ئاتەش.
ئوي سۈرۈپ، كوچاڭدىن سولغا بۇرۇلسام،
يۈرىكىم بىردىنلا ياسىدى ئۆركەش.

شۇ پەيت كۆز ئالدىمدا جانلىنىپ گويا
زەبەردەست بىر يىگىت بولدى نامايەن،
گىمناستۇركىسىدىن تونۇدۇم ئۇنى،
قولدا قەلەم بار، ھامان خىيالچان.

قول بەردى شۇ تاپتا قەلەمقاش يىگىت،
زەر تۆكتى ئۈستىمدىن ئاپتاپ گەردىشى.
قول سىقىپ: «يۇرتۇمغا خۇش كەپسەن!» دېدى،
بۇ ئىدى كۈيچىمىز «قاينام ئۆركىشى».

مەن دېدىم: «ئاپىرىن، جەڭگىۋار شائىر،
قەلەمنى نەيزىگە تەڭ قىلالىدىڭ!
يۇرتۇڭدا ئۇچقۇندىن يانغىن چىققاندا،
ئاقسۇدا زۇلمەتكە تىغ ئۇرالىدىڭ!»

ئوڭۇمغا كەلگەندە شائىر يوق ئىدى،
ۋە لېكىن قەلبىمدە قالدى سىماسى.
ھەر يۈرەكتە قالغان شۇنداق خاتىرە
بۇ بىر ئۆلمەسلىكنىڭ جانلىق گۇۋاھىسى.

× × ×

ئەي نىلقا قۇچقان سەن چەكسىز شەرەپ - شان،
ئىنقىلاب مەشئىلى سەندە يېقىلغان.
جۇدۇنلار قۇتىرىغان مۇدەھىش زاماندا،
باغرىڭدا ئەڭ دەستلەپ چاقماق چېقىلغان.

ئۇنتۇلماس ئۇ ئۆتكەن شاۋقۇنلۇق يىللار،
نەقىشتۇر تارىخنىڭ ئالتۇن بېتىدە.
ئەي نىلقا، ساقلىنار مۇبارەك نامىڭ،
كەلگۈسى ئەۋلادلار يۈرەك قېتىدا.

1982 - يىل ئىيۇن، نىلقا.

سېغىنىپ كەلدىم

سېغىنىپ كەلدىمەن يەنە ئەي قەشقەر،
بار ئىدى قەلبىمدە جۇشقۇن ھاياجان.
جامالىڭ ئاپتاپتەك ھامان جىلۋىگەر،
كۆرىمەن: مەنزىرەڭ بىر پولات قورغان.

كۆرۈندى يىراقتىن ئاقباش تاغلىرىڭ،
قۇتلىدى: «خۇش كەل!» دەپ گۈلشەن، باغلىرى،
بىر ئارام بەخش ئەتتى كەڭ قۇچاقلىرىڭ،
يۈز ئاچتى ئۈستۈمدە مۇسەپپا ئاسمان.

ھىدىڭنى سېزىپلا مېھرىڭدە ئاقتىم،
تەشنا كۆزلىرىمدە ھۆسنۈڭگە باقتىم،
تەنلىرىم يايىردى شوخ قانات قاقتىم،
بىز يەنە كۆرۈشتۈق، چىقتى بىر ئارمان.

باغرىڭدا يەنىلا ھايات جۇشقۇنلۇق،
ھەر كوچاڭ دېڭىزدەك قاينام - تاشقۇنلۇق، ھەر يېقىڭ
كۆڭۈللۈك، بەكمۇ شاۋقۇنلۇق،
باقىمەن: قىز - ئوغلان ئۆتەر شادىمان.

يەنە نەۋجۇۋاندەك تۇرۇپتۇ ھېيتكاھ،
مۇنارلار كۆزۈمگە چاچتى نۇر - زىيا،
بۇ جايكى مىڭ يىللىق تارىخقا گۇۋاھ،
قەدىمدىن مەرىپەت تاراتقان ماكان.

باغچاڭدا يېتىپتۇ ھەزرىتى مەۋلام^①،
نامىنى نامىڭغا چاتقان شۇ بوۋام.
ئۇ ئاچقان خەزىنە نۇر چاچار مۇدام،
ئۇ ھايات، مىڭ يىللار سۈرىدۇ دەۋران.

داڭقىڭنى جاھانغا يايغان تۇپراقسەن،
بىر باغسەن، ئېرەمدىن مىڭ ئېسىلراقسەن،
خازانى بىلمەيسەن، ئۈندىن يىراقسەن،
گويكى تۆت پەسىل قوينۇڭ گۈلىستان.

يۈرىكىم تەلپۈندى كۆپ يىل يىراقتىن،
باغرىڭغا بىر قاناي، چىقار پىراقتىن.
ئۆسكەچكە سەن ئەزىز ئانا تۇپراقتىن،
كۆڭلۈمنىڭ تۆرىدە تۇردۇڭ ھەر زامان.

1984 - يىل دېكابر، قەشقەر.

① ھەزرىتى مەۋلام - مەھمۇد قەشقىرى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

مۇئەللىم

ھەممىنى ھەل قىلار ئىلىم - پەن ئەھلى،
ئۇنىڭسىز، ئەلۋەتتە، يۆكسەلمەس جاھان.
ۋە لېكىن ئۇنىڭغا بىرىنچى ئۇستاز
ھەر جايدا، ھەر چاغدا مۇئەللىم - باغۋەن.

ئالىمغا، دوختۇرغا، ئەدىپ - شائىرغا
شۇ ئۇستاز پەرۋىشى بولمىغان قاچان؟
مۇئەللىم بىر ئۆمۈر دوسكا يېنىدا
چېچىنى بور بىلەن ئاپئاق ئاقارتقان.

بىر پىكىر مەقبۇلدۇر ھەممىگە بىردەك:
مۇئەللىم ھەر كىمگە ئەزىز، مېھرىبان.
مۇئەللىم دېگەن سۆز بىر ئالىي ئۇنۋان،
مەنسۇپتۇر ئۇنىڭغا مەڭگۈ شەرەپ - شان.

1985 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

شائىرنىڭ خاتىرىسىگە

(ئابدۇكېرىم خوجانىڭ ۋاپاتى ئۈچۈن مەرسىيە)

قايغۇغا چۆمدۈردى ئاخىر بىزنى ھىجران - پۇرقتىڭ،
تىلدى خەنجەردەك يۈرەكنى بۇ تويۇقسىز قىسمىتىڭ.

شۇم ئەجەل چىش قايرىغاندا، بىز گۇۋاھ، مەڭسىتىمىدىڭ،
ھەممىنى ھەيرەتتە قالدۇردى شىجائەت - غەيرىتىڭ.

چولڭ - كىچىككە كەڭ ئىدى، ئىللىق ئىدى مېھرىڭ ئۆيى،
بار ئىدى يايىراتقۇدەك غەمكىن كۆڭۈلنى خىسلىتىڭ.

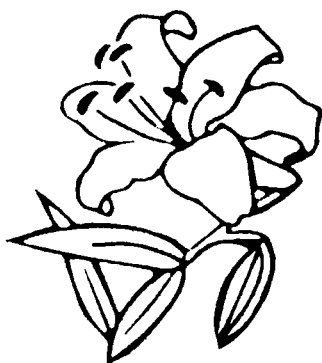
جانلىنىتتى بەزمىمىز خۇشخۇيلىقنىڭدىن ھەر زامان،
زوق بېغىشلايتتى ئەجەب ھەر چاقچىقىڭ، ھەر سۆھبىتىڭ.

خۇش ناۋا كۈيچى ئىدىڭ مەن شېئىرىيەت بوستانىدا،
بۇ ئۆمۈر سىڭدى كۈيۈڭگە قان، تەرىڭ ھەم مېھنىتىڭ.

مەن ۋەتەن خەلق ئالدىدا بۇرچىڭنى ھېس قىلىدىڭ ئۇلۇغ،
شان - شەرەپ بەردى ساڭا قىلغان ئۇلۇغۋار خىزمىتىڭ.

يادىمىزدىن چىقىمىغا ئىسلا مۇبارەك خاتىرەڭ،
سەن شېھىت، لېكىن تىرىك سەن، ئۆچمىگەن نام - شۆھرىد-
تىڭ.

1988 - يىلى 8 - مارت، ئۈرۈمچى.

تەيىپجان ئېلىيويقا

(60 ياشقا تولغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن)

سەن خەلقنىڭ شائىرى، سەنئەتكارى سەن،
ئانا يۇرتىمىزنىڭ ئىپتىخارى سەن.

ئېغىر يۈك يۈكلەشنى مۇناسىپ كۆرگەن،
ۋەتەننىڭ چارچىماس بىر تولپارى سەن.

قىرىق بەش يىل ئات چاپتىڭ ئوتلۇق جەڭگاھدا،
ھېلىم بۇ سەپنىڭ بايراقدارى سەن.

ئوت ياقتى قەلبىلەرگە «تۈگىمەس ناخشاڭ»،
ئىنسانىي مۇھەببەت تەرەپدارى سەن.

شېئىرىيەت بېغىدا سەن ماھىر باغۋەن،
ياش نىھال كۆچەتلەر مەدەتكارى سەن.

شېئىرىڭدا چاقنايدۇ ئىللىق تەبەسسۇم،
مۇرۇۋەت ئەھلىنىڭ ۋاپادارى سەن.

ھەر ناچار ئادەتكە ھەجۋەڭ بىر قىلىچ،
بۇ بابتا دەۋرنىڭ زۇلىپقارى سەن.

شائىرىم، مۇبارەك بۇ ئاتىش يېشىڭ،
بىر قەدەر كۆتەرگىن ئەل قاتارى سەن.

1989 - يىل، 1 - فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ئەلۋىدا شائىر

(تەيىپجان ئېلىيۇپقا مەرسىيە)

سەن كەتتىڭ، بىز قالدۇق غۇربەت ھىجراندا،
دىلىمىز ئېزىلدى ئاچچىق پىغاندا،
باقسامكى، چىمەنزار، باغلار خازاندا،
خۇش ناۋا بۆلبۈل يوق بۈگۈن بوستاندا.

بىمەزگىل ھەسرەتكە سالدى بۇ پىراق،
شادىمان ھاياتتىن چەتلەندۇق يىراق،
ئەي شائىر، دوست - يارنى تاشلىدىڭ بىراق،
بۇ ھالدىن بارچىمىز ئەپسۇس، ئارماندا.

تەلمۈردۇق بالدۇرراق تاپسا دەپ شىپا،
قىسمىتىڭ كاج كەلدى، پەلەك بىۋاپا،
ئاقىۋەت خەستەڭگە يوق بولدى داۋا،
پۈتكەنمۇ ئىزگۈ ئىش ئۇشبۇ زاماندا؟

كۈي كۈيلەپ ھەر سەھەر قۇتلۇق يىللاردا،
قازاندىڭ سەمىمىي ھۆرمەت دىللاردا،

كۈيلىنىپ ھەر ناخشا چۈچۈك تىللاردا،
ياڭرىدى سەھنىدە، سېختا، خاماندا.

چېھرەڭدە پارلايتتى تەبەسسۇم، سۈرۈن،^①
چاقنايتتى سۆھبەتتە كۆزلىرىڭدە نۇر،
بارمىقىڭ سۆز ئۆلچەر^② دائىم بەھۇزۇر،
بولساڭمۇ بىز بىلەن چاقچاق - پاراڭدا.

داڭقىڭنى چىقاردى قىلغان ئەمگىكىڭ،
ساپ ئىدى بۇلاقتەك ئارزۇ - تىلىكىڭ،
ئەزەلدىن ئېلىڭگە پەيۋەن يۈرىكىڭ،
سەن ۋەتەن ئىشقىنى ساقلىدىڭ جاندا.

تارىخىڭ تىلىدىن چۈشمەس سەنئەتكار،
ئابدەل ئالدىدا ياشنايدۇ گۈلزار،
پۈركىنەر گۈللەرگە قەبرەڭ ھەر باھار،
نەسىللەر يادلايدۇ سېنى داستاندا.

1989 - يىل، 20 - فېۋرال، ئۈرۈمچى.

① سۈرۈر - خۇشلۇق.
② بارمىقىڭ سۆز ئۆلچەر - تىيىپچان كىشىلەر بىلەن پاراڭلاشقان چاغدىمۇ گويماكى شېئىر ۋەزىنىنىڭ بوغۇملىرىنى بارماقلىرى بىلەن سانسىغاندەك قىلاتتى.

ئانا تىلى

ئەڭ مۇقەددەس بىر ئالەتتۇر ئانا تىلى،
بۇ تىل بىلەن كىملىكىڭنى بىلەر جاھان.
بىر تەڭداشسىز كۈچ - قۇدرەتتۇر ئانا تىلى،
بۇ تىل مەڭگۈ تارىخىڭغا بولۇر پاسىۋان.

كۆپ تىل بىلىش كىشى ئۈچۈن ئالىي خىسلەت،
ئۆز تىلىنى مەڭسىتمەسلىك لېكىن گۇناھ،
ئۆزگە تىلنى ئۇلۇغ تىل دەپ ماختاش ئۇيات،
بۇ ئۇچۇقلا خۇشامەتكە بولۇر گۇۋاھ.

ئەڭ قەدىمىي نەپىس تىلدۇر بىزنىڭ تىلىمىز
بۇ تىل بىلەن چىڭ چىرماشقان يۈرەك - دىلىمىز.
ئانا تىلى خاسىيىتى قىياستىن ئۈستۈن،
بۇ ھېكمەتنى بىلىمگەننى نادان بىلىمىز.

ئەڭ دەسلەپتە «ئانا!» بىلەن تىلىمىز چىققان،
ئانا قەلبى ئۆز مېھرىنى بۇ تىلغا يىغقان،
تۇنجى دەرسلىك كىتابىمىز «ئانا تىل» دۇر،
بىلىمىڭ ئۇنىڭ ھەر بابىغا ھېكمەتلەر سىغقان.

بۇ تىل ئەبەت سىڭگەن بىزنىڭ قانىمىزغا،
ئانا سۈتى بىلەن كىرگەن جانىمىزغا.
ئەجدادىمىز مىراسىدۇر ئانا تىلى،
بۇ تىل گۇۋاھ ئۆچمەس شەرەپ - شانىمىزغا.

بۇ تىل بىلەن خەلقىمىزنىڭ داڭقى ئاشقان،
تارىخىمىز ئالتۇن ۋاراق، بەتلەر ئاچقان،
قەشقەرىيىنىڭ، خاس ھاجىنىڭ ئەسەرلىرى
بۇ تىل بىلەن مەڭگۈ ئۆچمەس زىيا چاچقان.

ئەي شاتلىق تىل، غۇرۇرىمىز، پەخرىمىز سەن،
ساقلاپ كەلدىڭ باي خەزىنە، پۈتمەس بىلىم،
ساڭا چەكسىز يۈرىكىمىز شۇكرانىسى،
يۇلتۇز كەبى مەڭگۈ چاقنا، ئاناتىلىم!

1990 - يىل سىنتەبىر ئالمۇتا.

ئالتۇن كۈز

ئالتۇن كۈز، ئالتۇندۇر زىننىتىڭ سېنىڭ،
زەرباب تون قەددىڭگە زەپمۇ ياراشقان،
يىلدىن - يىل مۆجىزات سەندە نامايەن،
ھەركەلسەڭ، ھۆسنىڭدىن كۆزلەر قاماشقان.

قارايمەن: ئورمانلار زەر كىيگەن قات - قات،
باغلارمۇ شاھانە ئالتۇن لىباستا.
شاغلارنىڭ ئاستىدا شاۋقۇنلۇق ھايات،
ئاسماندىن پەرىلەر چۈشكەنمۇ ئاستا؟

شېخىغا پاتماپتۇ ئەنجىر، ئانارلار،
كەھرىۋا ئۈزۈملەر ھېقىقتىن نىشان.
ئالىملار، ئامۇتلار زەردەك تاۋلىنار،
خۇشپۇراق باغلارنى دەيسەن بىر ئەدنان.

مويىسىپت چاللارنىڭ دىلىدا غۇرۇر،
ئالەمنىڭ ئىشىنى تۈگىتەر سەندە.
تەر تۆكۈپ ئىشلىمەك ئۆزى بىر ھوزۇر،
ئىشچان قىز - يىگىتلەر لېۋىدە خەندە.

پادىلار قايتىدۇ كەچتە لىغىرلاپ،
قارايمەن، ھەر قۇيرۇق، نېمانچە سېمىز،
«سېخى كۈز ئىنئامى!» دەيمەن پىچىرلاپ،
باشقىچە تونۇيدۇ سېنى دىلىمىز.

پەسىللەر ئىچىدە سېخى ئالتۇن كۈز،
نازۇ نېمىتىڭنى كىممۇ ئۇنۇتقاي؟
دىلى سۆيۈندۈرمەي كەتمەيسەن ھەرگىز،
توقچىلىق، مولچىلىق جاھاننى تۇتقاي.

1991 - يىل سىنەبىر، ئۈرۈمچى.

مەرھابا، نورۇز!

سېنى جاندېن سېغىندۇق، خۇش كېلىپسەن، مەرھەبا نو-
رۇز!

سەھەر چولپاندىك دىللارغا چاچتىڭ نۇر - زىيا نورۇز.

كېتىپ دەۋرانى قولدىن قىش بوۋاي جىمجىتلا خوشلاشتى،
تۈپەيلىڭ يەر - جاھاننى قاپلىدى ئىللىق ھاۋا، نورۇز.

ھەمەل لەشكەرلىرىدىن دەلۋە دىۋانە بەدەر قاچتى،
جاكالاڭدى بۈگۈن توي - مەرىكەڭ ئالەم ئارا، نورۇز.

چاپارمەن قارلىغاچلار ئالدىراش تويىدىن خەۋەر بەردى،
تۇرۇپ شۇكرانە ئېيتىشتى جېمى جاندار ساڭا نورۇز.

ياساندى تويغا مەجنۇنتال، قۇلاققا سىرغىلار ئاستى،
سېلىپتۇر ياپ - يېشىل مەخمەل پايانداز قىر - دالا، نو-
رۇز.

چېقىن چاقماي، يېغىن ياغماي، نېچۈك ئۆتسۈنكى بۇ ئەيىام،
ھاۋادىن ئالقىش ياڭراتتى ساڭا گۈلدۈرماما نورۇز.

ساخاۋەتلىك بۇلۇتلار جام - قەدەھدىن يەرگە مەي تۆكتى،
سۈپۈردى سەھنىلەرنى سەن ئۈچۈن مەيىن سابا، نورۇز.

يۇيۇندى تاغ، ياشاردى يەر، جۇلا چاپتى يېشىل يايلاق،
بۇلاقلار شىرقىراپ ھەر يان تاراتتى كۈي - ناۋا، نورۇز.

ئەسىرلەردىن زارا خەتمە^① تويۇڭدا ئابۇ ئاش بولغان،
سويۇلغان ھۆرمىتىڭ ئۈچۈن تۆگە، قوي، ئات، كالا، نو-
رۇز.

لېكىن ئەۋزەل بۇ دەۋراندا كۆڭۈللۈك بىر مۇشائىرە،
ناۋا كۈيلەپ، غەزەل ئېيتساق، بۇ چوڭ ھۆرمەت ساڭا نو-
رۇز.

1992 - يىل 13 - فېۋرال، ئۈرۈمچى.

•

① زارا خەتمە - نورۇز ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلىدىغان ئاسمىۋى چوڭ زىياپەت.

تۈگمەس ئالقىش ساڭا^①

ئون يېشىڭ بولسۇن مۇبارەك، تۈگمەس ئالقىش ساڭا!
مەدھىيەڭگە ئەڭ ئېسىل سۆز گۆھەرى بولسۇن نىسار.
ھەر سەھىپەڭنى بىلەرمىز خۇددى بىر جاھاننەما،
شۇ سەۋەب سەن كەلگىچە كۆزلەر يولۇڭغا ئىنتىزار.

ئېچىلار ھەر كۈن بېغىڭدا رەڭمۇ - رەڭ گۈل باشقىچە،
زوققا تولغاي خۇش پۇراقتىن ساڭا شەيدا ھەر يۈرەك.
سېنى سۆيگەي يەتتە ياشتىن تاكى سەكسەن ياشقىچە،
سەن بېرەرسەن بۇ جاھاننىڭ ئىشلىرىدىن تېز دېرەك.

كۈيچى بۆلبۈل دوستى سەنكى، سەندە قۇرغان ئاشيان،
سەن ئۇلارغا دائىما سايىراش ئۈچۈن بەردىڭ مەدەت.
كۆپ تەشەككۈر ھىممىتىڭگە، قەلبىمىزدە سەن ھامان،
بىز تىلەيمىز چىن يۈرەكتىن: شان - شەرەپ قۇچ تا ئەبەت!

1993 - يىل 6 - ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

① «ئۈرۈمچى كەپلىك گېزىتى» نىڭ ئون يىللىقىغا بېغىشلانغان.

لۈتپۇلا مۇتەللىپ تەۋەللۇدىنىڭ خاتىرىسىگە^①

بىز كەلدۇق گۈزەل ياز داغلىق بىر يۇرتقا،
بۇ قۇتلۇق سەپەردىن مەمنۇن ھەر كىشى.
ئۇنتۇلماس بىر نامدۇر بىز ئۈچۈن نىلقا،
بۇندا ئىز قالدۇرغان قاينام ئۆركىشى.

قەلبىمىز تۆرىدە بۇ جەننەت ماكان،
قاشنىڭ شوخ دولقۇنى قۇلاقتا ھامان،
ئەنجۈمەنگە كەلدۇق، بىز بۇندا مېھمان،
بىلىڭكى، ساھىبخان قاينام ئۆركىشى.

خەلقىمىزنىڭ ئوت يۈرەك ئوغلى لۈتپۇلا،
ياش چاغدىن شان - شەرەپ تاپقان ئەل ئارا،
خىزمىتى تەڭداشسىز، خەلق ئۇندىن رىزا،
ھەر دىلغا ئوت ياققان قاينام ئۆركىشى.

① شائىرنىڭ 70 ياشقا تولغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن نىلقىدا ئۆتكۈزۈلگەن ئىلىي مۇھاكىمە يىغىنىدا ئوقۇلغان.

مەرىپەت ئۇپقىدا پارلىغان چولپان،
ئۆچمەيدۇ تا ئەبەت سۈرىدۇ دەۋران،
چاقنايدۇ ھەقىقەت شېئىرىدا مۇدام،
بىر يۈكسەك جاي تۇتقان قاينام ئۆركىشى.

1993 - يىل ئاۋغۇست، نىلقا.

بولما

ئەزىزىم، چوڭلار ئالدىدا گىدەيمە، بىئەدەپ بولما،
ئۆزەڭنى تارت، پەزىلەتسىز نادانلار بىرلە سەپ بولما.

بۇ كۆك گۈمبەز تېگى ھەركىمگە ئىبرەت سەھنىسى، بىلا-
سەلڭ،

ئۆمۈر سەرمايسىنى مەنىسىز غەپلەتتە يەپ بولما.

بېرىلسە كىمكى ئىشرەتكە زاۋال تاپقاي چوقۇم بىر كۈن،
كىرىپ بۇ كوچىغا قاتتىق پۇشايماڭغا سەۋەب بولما.

رەھىمسىز بۇ پەلەك ئورنىڭنى بىر كۈن باشقىغا بەرگەي،
ئۇيالىغىن، ئۈنچىلىك مەنسەپكە سەن قاتتىق تەلەپ بولما.

كېرەك ئىنسانغا سالماقلىق، نازاكەتلىك، مۇلايىملىق،
بىراۋ رەنجىتسىمۇ مەيلى، ئورۇنسىز دەر غەزەپ بولما.

ۋەتەنگە جان كۈيەر بولساڭ، ئادا قىل قەرزىنى جارى،
دېڭىزدا مەيلى غەۋۋاس بول، لېكىن دۇرىسىز سەدەپ
بولما.

1993 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

يېڭى يىلغا

يېڭى يىل، قەدىمىڭ قۇتلۇق، مۇساپەڭ ئۇلۇغۋار بولسۇن،
ساڭا ئېيتار تىلەكلەر كۆپ، ھەر ئان يادىڭدا بار بولسۇن.

كۈتەرمىز خانىمىزغا سەن يېڭى سوغات بىلەن كىرگىن،
قەدەملەر مەي بىلەن تولسۇن، جاراڭلاپ دۇرىنسا بولسۇن.

تىلەيمىز بىر - بىرىمىزگە يېڭى ئامەت، زەپەر، تەلەي،
تىلەيمىز ھەر دەقىقە ئىزگۈ ئىشلار ئاشكار بولسۇن.

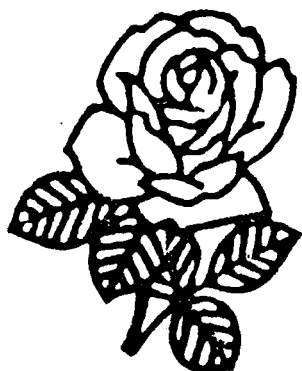
تىلەيمىز ئىس - تۈتەكتىن خالى بولسۇن بۇ گۈزەل دۇنيا،
جاھان غەم - غۇمىسى كەتسۇن، كۆڭۈللەر بىغۇبار بولسۇن.

چىرىكلىك بىر يامان ئاپەت، جاھاندىن تېز ئېرىغدىلسۇن،
يورۇقلۇق چاقىنىسۇن دائىم، جاھالەت تار - مار بولسۇن.

ئىناقلىق ھەممىدىن ئەۋزەل، قەدىرلەش ھەممىگە ۋاجىپ،
ھاياتلىق تىنچ راۋاج تاپسۇن، ئاسايىش بەر قارار بولسۇن.

تەلەيمىز شادىمان ئۆتسۇن ۋەتەن قوينىدا ئەۋلادلار،
ئېرىشسۇن پارلاق ئىقبالغا، گۆدەكلەر بەختىيار بولسۇن.

1994 - يىل 1 - يانۋار، ئۈرۈمچى.

لۈكچۈنگە مەدھىيە

چىقتى ئىلھام جامىدىن ياز، ياز! دېگەن مەيىن سادا،
شۈكرىكىم ئاجىز قەلەم ئۆز بۇرچىنى قىلدى ئادا.

باغرى كەڭ نۇرلۇق ۋەتەننىڭ ھۆسنىگە مەن تويىدىم،
نى ئېگىز تاغلاردىن ئاشتىم، ھەر تەرەپ كۆكلەم دالا.

سەپىرىم چۈشتى بۇ نۆۋەت دىلنى تارتقان يۇرت تامان،
بىر ماكانكى، نامى مەشھۇر نازۇ نېمەتلەر تولا.

بىر كۆرۈشكە ئىنتىزار ئەردىم بۇ يۇرت دىدارىنى،
بۇ قەدىم لۈكچۈن ئەزىزلەپ كەڭ قۇچاق ئاچتى ماڭا.

دەر ھەقىقەت باغۇ بوستان ھەر تەرەپ جەننەت ئىكەن،
سۇلىرى كەۋسەر مەسەللىك، باغلىرىدۇر خۇش ھاۋا.

تۇپرىقىنى تۇتىيادەي، قۇملىرى مىسلى كۈمۈش.
ئاپتېپى ئاجىز بەدەنگە كۈچ - قۇۋۋەت قىلغاي ئاتا.

مەيلى ئاپتاپ، مەيلى تۇپراق، مەيلى قۇم بىر مۆجىزات،
نى ئېغىر بىمار كېلىپ، ئۆز دەردىگە تاپقاي داۋا.

مەن كۆمۈلگەندە قۇمغا تاپتى راھەت تەنلىرىم،
دەر مەھەل دىشۋار ئىكەن بۇ قۇمدىن بولماغلىق جۇدا.

ئاپىرىن باغۋانلىرىغا، ئەيلىگەن كۆپ ئىزگۇ ئىش،
غەيرىتىدىن بىر ئېرەم باغ^① تېزلا بولغاندۇر بىنا.

مېھمىنى بولدۇم بۇ باغنىڭ مەن پەقەت ئون نەچچە كۈن،
يەنە كەلسەم دەپ تىلەرمەن، دىلدا بار بۇ مۇددىئا.

1994 - يىل 25 - ئىيۇن، لۈكچۈن.

① ئېرەم باغ - نېفىتچىلەر ساناتورىيىسى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

قالمىدى

ئويلىساق بىزدە بۇرۇنقى ياخشى ئادەت قالمىدى،
نەپىسى شەيتان جانلىنىپ، ئىنساپ، دىيانەت قالمىدى.

پۇل بۈگۈن مەيدانغا چىقتى قىپ قىزىل ئىبلەس سۈپەت،
ئازدۇرار ئىنساننى توۋا، گەپكە ھاجەت قالمىدى.

پۇل ئۈچۈنلا بەزىلەر ۋىجدان، نومۇستىن كەچتىلەر،
پۇلغا ئامراق بەندىدە، ئەپسۇس، ئادالەت قالمىدى.

پۇلپەرەسلەر ئايرىماس ھالال - ھارامنى زادىلا،
جەمئىيەت تەرتىپىگە ئانچە ئىتائەت قالمىدى.

پۇلنى دەپ ئاچكۆز ئادەملەر ۋەدىگە قىلماس ۋاپا،
شۇ سەۋەبتىن لەۋزىدە قىلچە ئىناۋەت قالمىدى.

تۇغدۇرار پۇل چوڭچىلىق، شەخسىي ئاداۋەت ھەم ھەسەت،
ئۆز ئارا ئاۋۋالقى دوستلۇق، چىن ساداقەت قالمىدى.

شۇ كاساپەت پۇل سەۋەبىكى، يامرىدى ئىسراپچىلىق،
نېمە دەيمىز، ئىزگو ئىشلەرگە ساخاۋەت قالمىدى.

پۇلنى دەپ ھەر ئەسكى ئىشتىن يانمىدى ياشلار بۈگۈن،
ئاتا - ئانا چەكمىگەن ئاھۇ نادامەت قالمىدى.

يەر يۈزىدىن بار چىرىكلىك تېز زاۋال تاپسۇن ئىدى،
سۆزلىمەي سۈكۈت قىلىشقا ئەمدى تاقەت قالمىدى.

1994 - يىل سىنتەبىر، ئۈرۈمچى.

يۈرەك سۆزى

تا ئەزەلدىن، دوستلىرىم، شۆھرەتكە يوقتۇر رىغبىتىم،
ساددا تۇرسام مەن ۋەتەندە، بۇ مېنىڭ شان - شۆھرىتىم.

شۇ ۋەتەننىڭ ئىشقى سەۋداسى بېشىمدا ھەر زامان،
ساقلىسام شۇ ئىشقىنى دىلدا، يوقتۇر ئارمان - ھەسرىتىم.

بۇ جاھان مۈلكىدە پەخرىم ھەم تايانچىمدۇر ۋەتەن،
شۇ ئەزىز تۇپراققا باغلانغان ئەبەتكە قىسمىتىم.

ئانا يۇرتىنىڭ خىزمىتى ۋىجدانلىق ئىنسان بۇرچىدۇر،
لېكىن، ئەپسۇس، كۆپ ئەمەس خەلقىگە قىلغان خىزمەتتىم.

مەن خوشامەتتىن يىراق، بۇ كەسىپ ماڭا ئۆزلەشمىدى،
ھەم رىياكارلىق، ھەسەتنى ياخشى كۆرمىس ئادىتىم.

ھىلىگەرلىك بابىدا قىلچە ساۋادىم يوق مېنىڭ،
پاك تۇغۇلدۇم بۇ جاھانغا، پاك ھەمىشە نىيتىم.

بىرسى نادان، بىرسى چوڭچى دېسەلەر مەن نېمە دەي،
بۇ ماڭا ئايان ئەمەسكى، بەلكى باردۇر ئىللىتىم.

ماڭا تەگمەي قالمىغان تۆھمەت، ھەسەتنىڭ تاشلىرى،
شۇ سەۋەب سورۇقچىلىقتا ئۆتتى ياشلىق پۇرسىتىم.

ھېلىھەم قىلغان ئىشىمنى بەزىلەر ياقتۇرمىغاي،
بۇ جاھان تەكشى ئەمەسكى، يەنە باردۇر ھۆرمىتىم.

يېشىم ئۇلغايدى دېمەسمەن، دەم غەنىمەتتۇر ماڭا،
قەلىمىم گاللاشقنى يوق، يەنە جۇشقۇن مېھنىتىم.

1994 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

ياخشى نامى باقىي قالدى جاھاندا
(پېشقەدەم شائىر ۋە ئاتاقلىق ئەدىب ئابدۇرېھىم
ئۆتكۈرنىڭ ۋاپاتىغا مەرسىيە)

ئېيۋاھ! بۈگۈن كەلدى بىزگە يەنە ئېغىر مۇسبەت،
بۇ مۇسبەت قەلبىمىزنى سالىدى چەكسىز ھەسرەتكە.
بىر مۆھتىرەم ئەدىبىمىز دېھلەت قىلدى ئالەمدىن،
ئىلاج يوقكەن بۇ دۇنيادا شۇم ئەجەلگە، قىسمەتكە.

بارچە غەمكىن، ئەزىز تۇپراق سۈكۈناتتا، ماتەمدە،
بۆلۈت يىغلار، قارا كىيگەن بۈگۈن ئاقباش تەڭرىتاغ.
تارىم سۈيى ئۆركەشلىمەس، جىمجىت ئاقار قايغۇدا،
بۇ ماتەمدە مۇڭغا چۆمگەن يېتىمىسىراپ چىمەنباغ.

بىر شائىركى ھەر جەھەتتىن «ئۆتكۈر» ئىدى قەلىمى،
تەپەككۈرنىڭ دۇردانىسى ھەر بىر غەزەل، داستانى.
كۆپ ئەسىرلەر نۇر چاچقۇسى يۇلتۇز كەبى ئىجادى،
«ئىز» قالدۇرار ئەۋلادلارغا ئۇنىڭى داڭدار رومانى.

ئالىجاناپ ئىنسان ئىدى، كەمتەرلىكتە تاۋلانغان،
چوڭ - كىچىككە مەقبۇل ئىدى ئەلگە قىلغان خىزمە.

تى.

يۈكسەك باھا، شەرەپ تاپتى كىر قونمىغان ئەمگىكى،
شۇ تۈپەيلى ئەل ئىچىدە كەڭ تارالدى شۆھرىتى.

جەڭگاھتىكى تۈلپار ئىدى، قايتتى بۈگۈن تەڭرىگە،
ئارام تاپتى لەھەد ئىچىدە، جايى بولسۇن ئەدىناندا.
چىمەنزاردەك گۈللەر ئۈنەر قىش - ياز ئۇنىڭ قەبرىگە،
بىز ئايرىلدۇق، ياخشى نامى باقىي قالدى جاھاندا.

1995 - يىل 6 - ئۆكتەبىر.

رۇبائىيلار

شائىرىم، گۆھەر قاز، دۇررى مارجان تىز،
ۋەتەننى، خەلقىڭنى كۈيلە ئارمانسىز!
شۇنداق كۈيلىگەنكى، مۇبادا ئۆلسەڭ،
ئىجادىڭ قالدۇرسۇن مەڭگۈ پارلاق ئىز.

× × ×

بۇ سۆز سەنئىتىكى، مىسلى بىر داۋان،
ياكى بەيگى چاپماق ئۈچۈن كەڭ مەيدان.
جاسارەت كۆرسەتكەن ئۈزۈپ چىقىدۇ،
بوشاشقان ئادەمدىن ئۇزاق تۇر نشان.

× × ×

دانالار ئېيتقانكەن: «ئۆمۈر ئاتقان ئوق!»
بۇ ھېكمەت سىرىنى چۈشەن، ياخشى ئوق!
ۋاقتىڭنى مەزمۇنلۇق، ياخشى ئۆتكۈزسەڭ،
ئۆمرۈڭ ئاخىرىدا قىلچە ئارمان يوق.

× × ×

دۇنياغا كېلىشتىن نېمىدۇر مەقسەت؟
يوقنى بار قىلىشتۇر، ئىجاد ۋە مېھنەت.

كەلگۈسى ئەۋلادقا بىر ئىزنىڭ قالسۇن،
تەييارنى تۈگىتىپ ئۆتسەڭ بەكمۇ سەت!

× × ×

ھەر ئىشقا خەلق ئادىل باھاجى ئۆزى،
ھەممىدىن ئۆتكۈزدۈر ئاممىنىڭ كۆزى.
ئىشىڭدا توغرا بوپ، ئالغا بېسىۋەر،
شامالدا توزۇيدۇ غەيۋەتچى سۆزى.

كېيىر، تەمانىدىن ساقلان، ئەي كۆڭۈل،
ماختىنىش، تامادىن ساقلان، ئەي كۆڭۈل.
بۇلاردىن چاڭ - توزاڭ يوقتۇرما ھەرگىز،
كەمتەرلىك ئوتىدا تاۋلان، ئەي كۆڭۈل.

× × ×

ئىبرەت سەھنىسىدۇر بىزگە بۇ ئالەم،
پۇلىڭنى، مەنەپنى پەش قىلما ئادەم.
كۆپلەرنى ئۆتكۈزگەن قاقباش جاھان بۇ،
ئورۇندىن چۈشسەن ئەتىگە سەن ھەم.

× × ×

كىشىگە يارىشار دەل كەلسە چاپان،
كىم ماختار بولسا ئۇ كېلەڭسىز، يوغان.
ھەر قىلىق، ھەر سۆزنىڭ لايىقى ياخشى،
ئارتۇقچە ماختانساڭ چوقۇم سەن نادان.

× × ×

ئالىمنىڭ چوڭ ئەسەر يازغىنى ئوبدان،
ياخشىسى، ئەل بەرسۇن مۇناسىپ ئۇنۋان.
بەك كۈچەپ ئۆزىگە ھەيكەل تىكلەسە،
شۇ ھەيكەل كىشىدە تۇغدۇرار گۇمان.

× × ×

بەزى ناتىقلارنىڭ شىرنىدۇر سۆزى،
لېكىن ئەمەل قىلماس سۆزىگە ئۆزى.
بۇنداقلارنىڭ تەستۇر بازار تاپمىقى،
ئاخىرى بىر كۈنى قىزارغاي يۈزى.

× × ×

دانالار ئېيتىدۇ: ئورۇنسىز غەزەپ،
كۆڭۈلسىز ئىشلارغا بولىدۇ سەۋەب.
پۇشايمان كار قىلماس ۋاقىت ئۆتكەندە،
ئېغىر بول، ئۆزۈڭگە قوي قاتتىق تەلەپ.

× × ×

دوختۇرلار ئېيتقانتى ماڭا بىر زامان،
غەم - غۇسسە، خاپىلىق ساقلىققا زىيان.
مۇبادا ئۆمرۈڭنى ئۇزارتاي دېسەڭ،
قايقۇرما، دەقىقە ئۆتسۇن شادىمان.

× × ×

تەلەپتىم دوستلارغا دائىم سائادەت،
چۈنكى بۇ بىز ئۈچۈن ئىزگۈ بىر ئادەت.

بىر قېتىم بىرسىگە ئىنساپ تىلىسەم،
ئۇ ماڭا ساقلىدى قاتتىق ئاداۋەت.

× × ×

يېشىنى يوشۇرار بىزدە كۆپ كىشى،
يوشۇرسا بەكمۇ سەت، ئەمما ئەر كىشى.
يوشۇرغان بەش - تۆت يىل قاچان ئەسقاتقان؟
رەھىمسىز ئەمەسمۇ يىللارنىڭ ئىشى؟

كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم

كىردىم مەن گۈلزارغا، گۈللەردىن ئۈزدۈم،
ھىد بەرسەم كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم.
زوق بىلەن خەلىمگە گۈلدەستە تۈزدۈم،
خۇش كۆرسە، كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم.

ئىجادتا غۇبارسىز يولنى ئىزلىدىم،
«ئاتىقلىق» قىلىدىم، ساددا سۆزلىرىم.
سەمىمىي بولۇشنى ھەر ئان كۆزلىدىم،
ئەل بىلسە، كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم.

ئىجادىم كۆيمىسە، سۇغا چۆكمىسە،
ئەخلەتكە قەستەنلا بىرسى تۆكمىسە،
ۋە ياكى ئارقامدىن مېنى سۆكمىسە،
زەررچە كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم.

يۈرىكىم قېرىشتىن تېخى كۆپ يىراق،
قەلبىمدە ئەل مېھرى نۇر چاپار پارلاق،
ئۆچمىسە شۇ سۆيگۈ، قايناق ئىشتىياق،
شۇندىلا كۆڭلۈمدە قالماستىن ئارمىنىم.

[General Information]

书名=我们的花园 维吾尔文

SS号=40293876